

gow-ban szerezte meg lelkési diplomáját. Egy terminusban már a szövetség elnöke is volt.

*

KOPPENHÁGA – 1979. október 28-án ünnepelte az itteni baptista gyülekezet főnállásának 140 éves jubileumát. 140 évvel ezelőtt csak vasárnapiiskola-szerűen tudták tanulmányozni az igét az összegyülekező emberek, és egy csoport fogadta el először az Urat. Az ő bemerítésük a Lersoparken-tóban történt. A bemerítés után tíz évvel kapták meg csak a baptisták a vallásszabadságot, és azután a törvényben nyújtott lehetőség szerint gyakorolták hitüket.

*

STUTTGART – Németország – A Biblia Társulat legújabb kimutatása szerint eddig a Biblia 1685 különböző nyelven jelent meg.

A teljes Biblia szövege 273 különböző nyelven, a teljes Újszövetség 472 különböző nyelven olvasható. A Biblia egyes könyvei mint pl. a Zsoltárok vagy az Evangéliumok 940 különböző nyelven kaphatók.

A Biblia éve alatt 5 új nyelven jelent meg a Biblia. Ezek a következők: Szudánban a bari nyelv, Elefántcsontparton a gouro nyelv, Zimbabwe–Rhodesiában a mdebele nyelv, Ugandában a lango nyelv és Zaire-ban a zande nyelv. Az Újtestamentumot a Nigériában levő bokyi nyelvre fordították le, valamint moldaviai (SZU) nyelvre.

RÜSCHLIKON – Az angliai születésű *C. Ronald Gouldingot* választották meg a Rüschrlikoni Nemzetközi Baptista Teológiai Szeminárium ideiglenes elnökének. Szolgálatát 1980. szeptember 1-én kezdte el.

Dr. Goulding már volt az Európai Baptista Szövetség elnöke. Ugyancsak volt már az EBSZ főtitkára is 1965–76-ig, most pedig 1976-tól egyik titkára a Baptista Világszövetség Washingtonban levő irodájának. 1980. július 4-én volt 65 éves.

Gerhard Claas, az EBSZ főtitkára és egyben a Rüschrlikoni Teológiai Szeminárium Végrehajtó Bizottságának elnöke jelentette be ezt a hírt, hogy *Gouldingot* választották meg az elnöki tisztségre. Szolgálatát legfeljebb három évig fog tartani. *Dr. Goulding* ebben a minőségében *dr. Isam E. Ballenger* utóda lesz.

Dr. Goulding lesz az első európai személy, aki mint elnök szolgál a teológia élén. A Rüschrlikoni Nemzetközi Teológiai Szemináriumot 1949-ben alapította a Déli Baptista Szövetség Külmissziói Osztálya. A Külmissziói Osztály még 1978 októberében bizonyos mértékig átadta már a vezetést az európaiaknak azal, hogy létrehozott végrehajtó bizottságot, amelyben mind a Külmissziós Társaság, mind Európa képviselve van. Az ügyek vezetését azóta ez a bizottság végezte.

A Nemzetközi Teológiai Szeminárium eddigi vezetői a következő személyek voltak:

1949–1950-ig *George W. Sadler*,
1950–1960-ig *Josef Nordenhaug*,
1960–1963-ig *John D. Hughey*,

1964–1970-ig *John D. W. Watts*,
1970–1971-ig *John Allen Moore*,
1972–1977-ig *Penrose St. Amant*,
1977-től *dr. Ballenger*. Ezek a
személyek kivétel nélkül mind
amerikai háttérrel rendelkező sze-
mélyek voltak, és Külmisziós Osz-
tályon dolgoztak és annak megbí-
zásából végezték e szolgálatot. Az,
hogy az európai baptisták felelőssé-
ge nagyobb lett e szeminárium élén,
abból adódik, hogy mindenütt a
világon a helyi miszióknak akarnak
nagyobb felelősséget adni a miszió
vezetésében. Természetesen, hogy a
nagyobb beleszólás felelősséget és
nagyobb pénzügyi áldozatot ró az
európai baptistákra.

*

HAMBURG – Németország –
1980. február 18–29-ig volt a bap-
tista lelkipásztorok szokásos teoló-
giai továbbképző konferenciája. Ez
alkalommal összesen 72 lelkipásztor
volt jelen.

A konferencia témája ez volt: „A
házastársak és a család lelkigondo-
zása”.

*

BOSCH EN DUIN – Hollandia –
1979. december 31-én kiadott sta-
tistikai adatok szerint a Hollandiai
Baptista Szövetség tagjainak létszá-
ma 11 951. E szám a gyülekezeti ta-
gokat foglalja magába. Ezenkívül
bevételük az elmúlt évben több
mint egymillió holland korona volt,
mondta jelentésében *J. A. Brandsma*
főtitkár.

Ezek az adatok határozottan ar-
ról tanúskodnak, hogy növekedés
volt az elmúlt öt évben. 1976-ban
Romke Reillinget a szövetség kine-
vezte függetlenített evangelizátor-
nak. Az évi közgyűlésük alkalmával,
amelyet Dafsenben tartottak meg,
több új gyülekezet alakulásáról szá-
moltak be a küldöttek.

A Holland Baptista Szövetség
több éve külmisziói szolgálatot is
végez. Az Európai Baptista Misziói
Szövetségen keresztül végzik e mun-
kájukat főképpen Kamerunban és
Sierra Leonében. Országukban pe-
dig nagyon aktív szociális munkát
is végeznek idősek, elhagyottak
között.

*

VARSÓ – A Lengyel Baptista
Szövetség 24. konferenciáján új el-
nököt választott *Piotr Dajludzionek*
lelkipásztor személyében. Malbork-
ban, a Lengyel Baptista Szeminá-
riumban tanult, majd Rüschnikonban
is diplomát szerzett. Bialystokban
volt lelkipásztor, és szolgálata ideje
alatt gyülekezetének taglétszáma 80-
ról 300-ra emelkedett, ugyancsak
az ő szolgálata alatt építettek föl
egy nagyon szép új imaházat is Bia-
lystokban.

Az új főtitkár *Stankiewicz* testvér
lett, és az új alelnök *Adam Piasecki*.
Stankiewicz testvér elnöki jelentésé-
ben elmondta, hogy 1968–1979
között 13,8 százalékkal emelkedett
a lengyel baptisták száma, és most
a taglétszám 2539, és a látogatók
száma eléri a 7500-at. Így kb. 10 000
a lengyel baptisták száma. 55 gyüle-

kezetük van, és 88 szórványgyülekezet. 27 főlavatott lelkipásztor és 23 főlavatott presbiter végzi az igehirdetés szolgálatát. Az ő szolgálataikat ezenkívül még segíti különböző területeken 204 testvér, akik vagy a gyerekek, vagy a fiatalok, vagy az énekkarok élén munkálkodnak. Az országban 16 énekkara, 47 imaháza, 32 kápolnája, 16 kisebb helyisége van a baptistáknak.

Két évvel ezelőtt *Billy Graham* evangelizációt tartott több városban, és utána megszorodtak az ökumenikus találkozó az országban. A Lengyel Biblia Társulat kiadta az új fordítású lengyel Bibliát.

*

WASHINGTON – A Baptista Világszövetségnek jelenleg 115 nemzeti baptista szövetség a tagja, és ezek taglétszáma 1980 elejére elérte a 29 717 206 bemeírtett tagot. Összesen 116 678 gyülekezet van. 1979-ben a taglétszám növekedése több év óta a legalacsonyabb: 120 677. A gyülekezetek száma 1115-tel növekedett az elmúlt évben.

A legnagyobb növekedés az ún. fejlődő országokban volt. A Burmai Baptista Szövetség az elmúlt évben 13 756 taggal növekedett. A Kenyai Baptista Szövetség 14 005-tel, a Fülöp-szigeteki Baptista Szövetség 12 920 taggal és az Indiai Baptista Szövetség 49 040 taggal.

A legnagyobb baptista szövetségben, a Déli Baptista Szövetségben a növekedés 182 094 volt, és most jelenleg a taglétszám ebben a szövetségben 13 279 073. A legkisebb

szövetségek közül az Izraeli Baptista Szövetség 225-ről 402 tagra, a Sierra Leone-i Baptista Szövetség 532-ről 743-ra növekedett. A különböző országokban levő baptisták számát tekintve a sorrend nem változott az elmúlt évihez viszonyítva, mert az első öt helyen a következő a sorrend:

USA	25 378 187
India	814 552
Szovjetunió	545 000
Brazília	464 000
Burma	357 891

*

HELSINKI – A Finn Szabadegyházak Tanácsa – baptisták, metodisták, pünkösdiel és szabad keresztények – elhatározták, hogy egy közös információs irodát hoznak létre. Céljuk az, hogy a különböző egyházi eseményekről tájékozottassák az újságokat. Vezetői: *Jorma Juusinen*, a Szabadegyházak Tanácsa titkára, *Antti Marjanen*, a Helsinki Baptista Gyülekezet lelkipásztora és *Valtter Luoto* pünkösdi lelkipásztor mint főszerkesztő.

*

KANSAS CITY, USA – *Sven Ohm*, a Svéd Baptista Szövetség külmisziói titkára és egyben a Baptista Világszövetség nemzetközi titkárok elnöke is május 23-án Kansas Cityben levő baptista Teológiai Szemináriumban tiszteletbeli teológiai doktorátust kapott.

Mint külmisziói titkár a Svéd Baptista Szövetségben már 1964 óta tölti be a szolgálatát, és a Toron-

tóban tartandó Baptista Világszövetség kongresszusának egyik ülésén az elnöki tisztséget is be fogja tölteni. Eddigi munkájának és szolgálatának elismeréseként kapta a kitüntetést.

*

SANTA SEVERA – *Paolo Spanu* elnökölt az Olasz Baptista Szövetség kétévenként szokásos közgyűlése alkalmával. Jelentésében elmondta, hogy jelenleg 80 itáliai baptista gyülekezet van, 5000 taggal. A közgyűlésen 120 küldött vett részt, amelyet június elején tartottak meg.

A közgyűlés elfogadta, hogy Rivolibba, a Filadelfia Központba egyesül a szövetség minden munkája. A közgyűlés küldöttei megszavazták azt, hogy erősítsék és folytassák az együtt munkálkodást a methodista és valdens testvérekkel. Ez a lépés határozottan azt jelenti, hogy a baptisták semmiféle ellenmunkát nem akarnak kifejteni a többi olasz keresztyén szövetség ellen.

*

BELFAST – Az Írországi Baptista Szövetség június elején tartotta meg közgyűlését, amelyen 300 delegátus vett részt 91 gyülekezet képviselőjében. A jelentésben elhangzott az, hogy két új gyülekezettel szaporodott a gyülekezetek száma, a szolgálattevőké pedig öt új lelkipásztorral és négy diakónussal növekedett. 1979-ben 513 bement kezező volt. A taglétszám emelkedett, most összesen 7800 a tagok száma. A közgyűlés elhatározta azt is, hogy 1981 végére fölmérik a kisebb gyülekeze-

tek helyzetét, és egy alapot hoznak létre azok támogatására.

A küldöttek megszavazták: 1. Az idősök részére alapított otthon bővítését. 2. A lelkipásztorok fizetésének 15%-kal való fölemelését.

*

ST. LUIS – A Déli Baptista Szövetség június közepén itt tartotta meg évi közgyűlését. 14 000 volt a küldöttek száma. Ez egyébként elmaradt az 1978-as rekordérdéklődéstől, amikor 23 000 volt a delegáltak száma. A háromnapos értekezleten egy fontos költségvetést fogadtak el, 90 millió dollárban állapították meg a missziói és nevelési osztály költségvetését.

Ez alkalommal történt az új tisztviselők megválasztása is. Elnök: *Bailey Smith*, 41 éves. Del Cityben lelkipásztora az Első Baptista Gyülekezetnek, amelynek taglétszáma 14 300. Alelnök lett: *Jack Taylor* és *dr. C. Wade Freeman*.

Dr. R. Keith Parks, a Déli Baptista Szövetség külmisziói elnöke elmondta, hogy 1985-re szeretnének beállítani a szolgálatba 1200 olyan házaspárt, akik mindketten végzik a missziómunkát, tehát elvégezték a külmisziói iskolát. Megkezdődött a toborzás, hogy a jelzett időre meg is tudják valószínűsíteni ezt. A tapasztalatok azt bizonyították, hogy eredményesebb munkát tud kifejteni egy házaspár a külmisziói területen, mint ha egyedül végzik ezt a szolgálatot akár férfi, akár nő. Ugyanakkor fölszólított más testvéreket is, hogy vállalkozzanak a külmisziói szolgálatra.

Győri Kornél

IDŐS KÁLEBEK AZ ÍGÉRET FÖLDJE ELŐTT

Azt a megbízást kaptam, hogy a nyugdíjas lelkipásztorok találkozóján, Békéscsabán gyűjtsam meg a tüzet a hálaáldozat oltárán. Nem nehéz ez a feladat. Úgy vagyok, mint hegycsúcson az ember: ha széttelent, végtelen a láthatár, zsonganak lelkemben az átélt kedves emlékek. Alig tudok választani közülük, melyikkel fejezhetném ki legjobban, legszebben a hálát, ami szívemben ég.

Ha 1930-ban, felavatásomkor Tatabányán azt mondta volna nekem Isten, amit Salamonnak mondott: „Kérj, amit akarsz, és megadom néked” – nem kértem volna én sem – mint Salamon sem kérte – azokat az anyagi javakat, amiket mégis megadott ő nekem és nyugdíjas lelkipáosztortársaimnak. Ma minden lelkipáosztor számíthat nyugdíjra, és ők is, mint minden magyar állampolgár, biztosítottak egészségügyi és öregségi szempontból.

Mi, akik összegyűltünk Békéscsabán a nyugdíjasok találkozójára, földi életünk utolsó stációját futjuk, illetve talán nem is mi futunk, hanem az idő rohan velünk. De Isten ezeket is elviselhetővé teszi számunkra. A hosszú élet Isten ajándéka. Ígéret az ötödik parancsolat megtartásához (2Móz 20:12).

Az idős kornak is megvan a maga feladata, de a szépsége is. Akkor gondoltam erre, amikor egyszer Olaszország felé utaztam a szlovéniai erdőkön át. Kanyargott velünk a vonat, gyönyörködtem az erdők

színeiben, olyan volt az ő s z i l o m b t ő m e g, mint nálunk a májusi rét. És erről a színpompáról a Kertészre: a teremtő Istenre kellett gondolnom, hiszen erre maga az Úr Jézus figyelmeztette tanítványait: „Ha a liliumot így ruházza az Isten, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek . . .” – Mert az az erdőség „öreg korára”, a téli elmúlás előtt lett ilyen szép! – Az öregkort is lehet szépen élni.

Bódás János verse jut eszembe: „A hit unszol, hogy meggyűjtsam / a hűség, hogy el ne oltsam.” – Ennél az oltárgyűjtásnál fokozni szeretném a hálánkat azzal is, hogy megemlítem hitvestársainkat. Nekünk és családunknak „ingyenes szolgáltatói” voltak ők, akiknek sohasem volt „elseje”, nem voltak SZTK-ba bejelentve, illetményt sem kaptak, mégsem mondták föl az állásukat soha. Ha olykor kaptak valami ajándékot, azt könnyes szemmel emlegették. Sokszor megszaporodott imára kulcsolt kezük között a kevés!

Harmincnyolc lelkipáosztorné között csak néhánynak van saját nyugdíja.

Istentől kapott küldetésünk koronatanúja a missziómezőn eltöltött 30, 40, sőt 50 esztendő. Amint mondtam, mi idősek sokszor *anyagilag* sivatagban éltünk, de a magyar baptizmus abban az időben élte mégis *aranykorát*. Most pedig úgy állunk itt, ahogyan az öreg Káleb állhatott a Jordán partján: várjuk az átvonulás lehetőségét az „ígéret földjére”.

Pásztori küldetésünkre olyan időben került sor, amikor mind politikai, mind gazdasági szempontból átalakult a világ. Nehéz volt a lelkipásztornak az eligazodás is, nem hogy az eligazítás. De Urunk beváltotta, amit ígért: „Íme, én veletek vagyok minden napon . . .”

Ezen a lelkipásztori nyugdíjas-találkózón is, mint a többi lelkipásztor-találkozón, szinte izelítőt adott nekünk Isten a mennyből. Úgy éreztük sokszor: Élim pálmái alatt pihenünk, hogy nemcsak munkatársai vagyunk egymásnak, hanem drága véren megváltott testvérek is vagyunk.

Magasztaltuk Istent az anyagi gondviselésért, de magasztalnunk kell az ébredésekért, a lelki színvonalért, dicsőítenünk kell őt hitveseinkért, gyermekeinkért, megértő munkatársainkért és azokért is, akiket el kell hordoznunk. Olyanok ők számunkra, mint a csiszolóvászor.

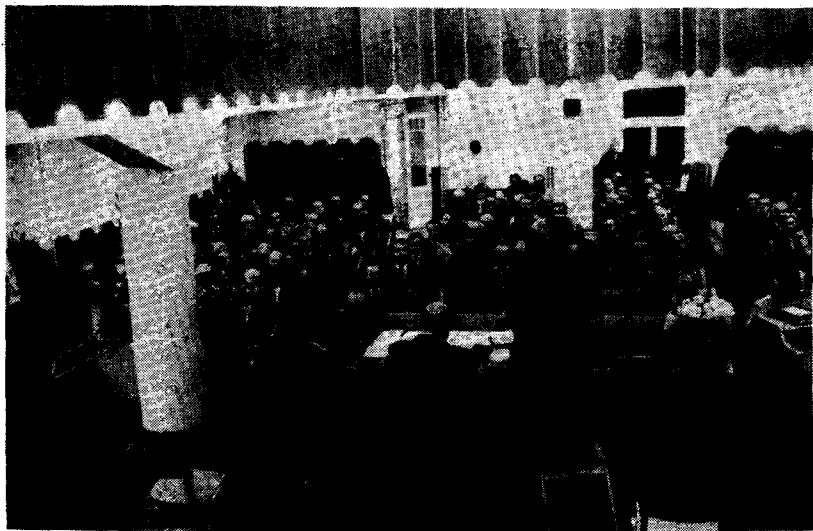
Áhítatunkra úgy illik az énekünk szövege, mint „király fejére a korona”:

„Vedd számon az áldást,
nézd meg egyenként,
lásd, az Úr kezéből
mennyi jó is ért!”

Vass Ferenc

* * *

Laczkovszki János egyházelnök felszólal a József utcában tartott kerületi értekezleten

Doktori fokozat a gyülekezet múltjáért

– Interjú dr. Mészáros Kálmán alelnökkel és teológiai tanárral –

– Személyedet és szolgálatodat ismerik testvéreink szerte az országban, hiszen már a harmadik választási ciklusban töltöd be az országos alelnöki tisztelet. Mégis engedd meg, hogy bemutatkozással kezdjük. Honnan indultál el, hogyan tapasztaltad meg Urunk elhívó szeretetét, s miben látod a jelenben a küldetésed lényegét?

Köszönöm a megtisztelő érdeklődést. A feltett kérdésre válaszolva azt mondhatom, hogy *nagyon messziről jöttem*. Nemcsak a kilométereket illetően, hanem a társadalmi hátteret és az ebből fakadó hátrányos helyzetemet tekintve. A Duna–Tisza közti homokbuckákra épített kis faluban, Szankon születtem. Hála érte Istennek, az újjászületésem bölcsője is itt ringott, ahol a baptista gyülekezet első tagja az édesanyám volt. Az újonnan épített kápolnában ő volt az első menyasszony, én az első bemutatott gyermek, majd ifjúsági munkás és végül lelkipásztor.

Nem ment az olyan egyszerűen, mint ahogy elmondom. Kilencen vagyunk élő testvérek – hála érte, azóta lelkileg is –, akiknek a neveléséhez, mint a legidősebb gyermeknek az én otthoni munkámra is szüksége lett volna a családnak, a szolgálatomra a gyülekezetnek. Én pedig szellemiek után éheztem. S mert az éhséget csak táplálkozással lehet csillapítani, vasszorgalommal fogtam hozzá az ismeretek gyűjtéséhez. Az osztálytársaimtól korban előrehaladva is végigjártam a középiskolát, majd tanári diplomát szereztem Szegeden, ahol tanítottam egy évtizeden át, közben teológiai ismeretek után is kutattam, a szegedi gyülekezetben pedig aktívan dolgoztam. Már 18 éves koromban éreztem az Úr hívását a lelkipásztori szolgálatra. Nyilván szükségem volt egy sereg élettapasztalatra, így csak másfél évtizeddel később, 1958-ban léptem aktív lelkipásztori szolgálatba. Ekkor a szokolyai gyülekezet hívott meg pásztorának. Azóta úgy érzem, a helyemen vagyok, szolgálók a nékem adatott talentumok szerint. Továbbra is állandóan tanulok, hogy taníthassam a rám bízottakat.

– A disszertációd – bennünket is örvendeztető – „Cum laude” értékelést kapta. Hallhatnánk néhány összefoglaló gondolatot ebből a tartalmas és terjedelmes dolgozatról?

A magyar protestáns egyháztörténet tárgyköréhez tartozik a Magyarországi Baptista Egyház története is. Az első gyülekezetek közé tartozik a

Pécsi Baptista Gyülekezet. Amikor e gyülekezet múltját kutattam, akkor tulajdonképpen az egyetemes keresztyén egyház történetírásának egy eddig még „fehér foltját” térképeztem fel.

Bár a disszertáció valójában egy gyülekezet története, de a szóban levő gyülekezet egy időben a hazai baptista gyülekezetek körében jelentős szerepet töltött be. A Pécsi Baptista Gyülekezet alapítója ennek a városnak a fia, *Vojka János*, aki 1846-ban tért haza Hamburgból *Rottmayer Jánossal* és *Marsal Józseffel* együtt.

A gyülekezet első prédikátora *Mayer Henrik*, az újabb kori szervezett baptista misszió első magyarországi munkása. Így a pécsi gyülekezet története az egész hazai baptista egyház kezdetével áll szoros kapcsolatban. A pécsi gyülekezet azóta már több mint ötnegyed százados küzdelmes utat tett meg, és hatása van a hazai baptisták életére. A gyülekezet történelmének leírását missziós értékein túl, még kiegészítettem azzal, hogy ismertetem, miként szolgálja ez a baptista gyülekezet hazánk társadalmi fejlődését, hogyan kapcsolódnak össze tagjai a vallásos világnézetük jegyében azokkal a haladó törekvésekkel, amelyeket a magyar munkásosztály hősi törekvéseiként ismerünk. Hiszem, hogy egyházam felkentjei, minden egyes igeszólója hatással van a környezetére. Egyházam nevében nem akarok büszkélkedni nagy tettekkel, de az ebből a munkából is kitűnik, hogy erőnköz képest vállaltuk a hősi küzdelmet a viszontagságos vagy a boldog években egyaránt a magyar társadalmi és gazdasági élet fejlesztéséért. Ez nálunk így természetes, mert sorsunk szervesen összekapcsolódott a magyar társadalommal, az egész nép és Baranya megye más nemzetiségeinek sorsával is. Egyházunk ebben az élő kapcsolatban tevékenykedik és szolgál, mint Krisztus Jézus követője. Az értekezés kimutatja, hogy egy-egy történelmi korszak változásainak kritikus pontjain hogyan tett eleget a gyülekezet ennek a hivatásának, milyen mértékben ismerte fel, illetve ismerte félre – sajnos néhány tagja – a krisztusi szolgálatot.

– Már kezdő lelkipásztor korodban megírtad az első szolgálati helyed, a szokolyai gyülekezet történetét. Annak idején, mint teológus társaid, örömmel olvastuk a sok fényképpel illusztrált – s tudtommal csak kéziratban levő – írásodat. Péccsett is folytattad ezt. Nyilván a lelkipásztori munka és a közegyházi tevékenység mellett felüdülést és személyes megerősödést jelentett a pécsi gyülekezet történetének a kutatása. Mégis most érdeklődve kérdezzük tőled azt, hogy miként lett ebből doktori disszertáció. Mi adta az indítást, hogy ez a kutatás, amely egy sajátos gyülekezetnek a történetét az egész magyar baptista misszió összefüggéseiben vizsgálja, egy tudományos műben is napvilágot lásson?

A kutatás és az anyag rendezése során kérdéseim is akadtak, amelyek még az értekezés befejezése utáni időszakban is programot adnak nekem. A gyülekezet születésének és életének belső összetevőin túl, az alapítás körülményein és az alapítók személyének ismertetésén kívül, lényeges volt előttem az,

Az Evangélikus Teológiai Akadémián 1980. április 8-án ünnepi közgyűlés keretében doktorrá avatták Mészáros Kálmánt, a Magyarországi Baptista Egyház alelnökét. Mészáros testvér doktori értekezését ismerteti

Ünnepélyes kézfogás: „Doktorrá fogadom ”

7

hogy milyen indítékok hozták létre Pécsert és környékén a többi gyülekezetet. Vonzó volt számomra az a kérdés, hogy a szabadegyházi jellegű közösségek kialakulásának mi volt az oka. Tudvalevő, hogy a közel másfél évszázados baptista misszió Magyarországon elsősorban protestáns területen talált talajra. Ott is a racionalista teológiai gondolkodás ellenhatásaként, a templomon kívüli bibliázgatók kegyes köreiben.

Elmondható legtöbbről az is, hogy nem a falu vagy a város előkelő polgárai, hanem az egyszerű, zsellérsorban élők, a szegény földművelők vagy az ipari munkások körében talált követőkre az úttörő igehirdető. Ez azután mindenkor meghatározta a gyülekezet társadalmi helyzetét, lelki igényeit és fejlődésének irányát.

Kerestem a korabeli, úgynevezett „szektázó” cikkeknek is az igazát. Igaz volt-e az a megállapítás, amely szerint „a szekta református betegség”, s „az evangélikus gyülekezeteket tizedeli”.

Való igaz, protestáns vidéken is alakultak erősebb szabadegyházi közösségek, ám a pécsi gyülekezet esetében az általánosítás alól kivételt kell tenni, mivel itt a lakosság többsége 90%-ban római katolikus vallású, és közülük kerültek ki a baptista vagy más szabadegyházi hívők. Ugyanezt a tényt igazolja dr. Szigeti Jenő kutatásának eredménye is, amely statisztikailag bizonyítja, hogy például a nazarénusok 25%-a, a hetedik napot ünneplő adventisták 50%-a római katolikus volt, mielőtt szabadegyházi gyülekezethez csatlakozott volna.

Magyarországon 1839 nyarán alakult meg az első szabadegyházi jellegű közösség, „a Krisztusban Hívő Nazarénusok Gyülekezete”. *Történelmileg* másodikként követte őket az 1846-ban kezdődő baptista misszió. A századforduló után váltak ismertté a metodisták és a hetedik napot ünneplő adventisták, ezután a XX. század első felében még több kisebb felekezeti csoport következett.

– *A feldolgozás során mi volt a legkedvesebb élményed? Mit láttál meg a mai gyülekezeti életünk számára a legfontosabb tanulságnak?*

Két dolog formálta bennem a hálaérzést adósággá, amit törleszteni is kívánok.

Ma is valljuk, hogy a gyülekezeteket az Isten ígéje hozza létre. Az újszövetségi gyülekezetekben mindenütt nyilvánvalóvá lett a Lélek munkája. A hirdetett ígében ott volt a Szentlélek gyűjtőszikrája. S a pécsi gyülekezet történetének megismerése során éreztem, hogy ez azóta is ismétlődik. Örömet jelentett, hogy az első keresztyének által tapasztalt csodából egy szépen fejlődő gyülekezet életén keresztül valamit a nyilvánosság elé tárhatok.

A másik dolog pedig az, hogy míg az adatokat gyűjtöttem, s munkám elkészült, magam is erősödtem hitemben. Láthattam elődeink küzdelmes életében a töretlen hitet, az odaszánt áldozatos életet, amit az Isten áldása

mindig követett. S amíg ez kimondhatatlan örömet adott, ugyanakkor nyomokban járásra kényszerített.

– *Ismeretes, hogy a Debreceni Református Teológiai Akadémia már a korábbi években testvéri segítséget adott a Szabadegyházak Tanácsa Lelkész-képző Intézetének és a Baptista Teológiának teológiai képzésben és a tudományos fokozat megszerzésében. Miért az Evangélikus Teológiai Akadémiára adtad be értekezéset? Ökumenikus és szabadegyházi szempontból milyen jelentősége van ennek és mik a további kilátások?*

A kérdést nagyon természetesnek találom, és szívesen válaszolok rá.

Csak hálás szívvel gondolhatunk arra a testvéri segítőkészésre, amit *D. dr. Bartha Tibor* püspök, a zsinat lelkészi elnöke közreműködésével a Debreceni Református Teológiai Akadémiától már eddig is kaptunk, s a jövőben is remélhetünk.

Úgy gondolom viszont, hogy az ökumenikus kapcsolatunk ezen a téren is úgy lesz teljesebb, ha nemcsak a Református, hanem az Evangélikus Teológiai Akadémia segítségét is ugyanúgy igénybe vesszük. Erre nyitott szívvel kész *D. dr. Káldi Zoltán* püspök-elnök és a Teológiai Akadémia professzori kara, ami az aláírt és nyilvánosságra hozott megállapodásból is kitűnik. (BH 1980. május 11. 87. oldal; Lelkipásztor LV. évfolyam 6. szám, 1980. június, 332–333. oldal.)

Mivel egy kis késésben voltunk, feladatomnak tekintettem munkámmal ezt a kapcsolatot megerősíteni és hivatalossá tenni. Az a reménységem, hogy én voltam az Evangélikus Teológiai Akadémián a megállapodás gyümölcseinek első élvezője, de lesznek követőim is, elsősorban a tanár kollégáim közül.

– *Ezt a tudományos minősítést hogyan tudod kamatoztatni a közösségünkben?*

Tudom, hogy e minősítéssel még nem fejeződött be a programom. Ez annyit ér, amennyit ebből a közösség asztalára tudok tenni. Elsősorban teológiánkon tudok belőle legtöbbet kamatoztatni. Bizonyára közegyházi teendők során is segítségemre lesz az általa nyert ismeret. De gyülekezetemben is szeretnék abból minél többet adni.

– *A pécsi gyülekezet missziós múltja – s a jelene is – a disszertációod lényege. Hogyan reagálnak erre a mai pécsi testvérek?*

Gyűjtögető-kutató munkámról ők is tudnak. Közöttük végzett szolgálati időm alatt elég sok jubileumi ünnepet rendeztünk. A gyülekezet alakulása, az első bemeletés, az első prédikátor születése, illetve ottani működése, ének- és zenekarok bizonyos évfordulóit, az imaházvásárlásra, az alakításokra, bővítésekre emlékezve, alkalmam volt kutatómunkám egy-egy részletének bemutatására. Mielőtt elkészöntem volna 1976-ban, egy 500 oldalas monográfiával ajándékoztam meg a gyülekezetet.

Doktori disszertációmról jóformán csak az avatás hetében tudtak konkrétan. Egy kis küldöttség képviselte a gyülekezetet, de ez nekem legalább olyan

örömöt jelentett, mint nekik. Jelenleg sokszorosítás alatt van a disszertáció, s ha kezükbe vehetik, talán még nagyobb lesz az örömük.

– *Van-e már jele az íróasztalodon annak, hogy a gyülekezeti múlt kutatásában – szakterületed szerint is – a rákoscsabai gyülekezet következik?*

Négy évvel ezelőtt, 1976 nyarán, alig hogy Rákoscsabára érkeztem, őszszel ünnepeltük az imaházavatás 75. évfordulóját. Természetesen összegyűjtöttem egy vaskos dossziéra való anyagot, ami azóta csak duzzad. A közeljövőben, gyülekezetünk centenáriumi (100 év) ünnepére reménységgel szerint elkészül az újabb monográfiám.

– *Mit tanácsolsz a gyülekezetük múltja iránt érdeklődő lelkipásztoroknak?*

Nemcsak tanácsolom, hanem kérem is őket arra, hogy a gyülekezetek, körzetek életéről vezessenek krónikát. Gyűjtsék össze a régi jegyzőkönyveket, fényképeket, relikviákat. Írják le a fontosabb eseményeket, s ha van rá alkalmas segítség, vonják be a gyülekezetek rövid történetének a megírásába, hogy ezek segítségével az országos misszió történetét is minél hitelesebben állíthassuk össze.

Pócsik Béla

Új imaházban a Pestlőrinci Gyülekezet

– Beszélgetés Révész László alelnökkel, a gyülekezet
lelkipásztorával –

– *Mi tette indokolttá az építkezést?*

Elsőször is a korábbi, Reviczky Gy. u. 34. sz. alatt levő imaházunk eredetileg lakóháznak épült. Félig felépülten vette a gyülekezet, és 1951-ben adták át rendeltetésének. Nagy áldozattal és szorgos munkával nem sokkal a II. világháború után volt az építkezés, amikor az anyagi lehetőségek igen korlátozottak voltak. A főleg használt anyagból készült földem és tetőszerkezet felújítása ezért már nem tűrt volna sokáig halasztást. Az amúgy is alacsony imaterem a létszámban is megnövekedett gyülekezetnek szűknek bizonyult. Egy korszerű imaház felépítésére azonban ez a telek nem nyújtott lehetőséget.

A másik szempont, ami indokoltá tette a helyváltoztatást, az volt, hogy az ingatlan Pestlőrincnek teljesen a szélén volt. A gyülekezeti tagok pedig a kerület közepén vagy az ellenkező irányban laktak.

Harmadszor pedig az építkezést indokoltá tette az is, hogy az imaház és a lelkipásztorlakás távol volt egymástól, a mostani építéssel a két ingatlan összevonására is törekedtünk.

A gyülekezet és elődeim korábban tervezték már ezt az építkezést. Úgy tűnik, Isten meghallgatta közös imádságunkat és most elkészülhetett e szép objektum.

– Hányadik lelki otthona ez a gyülekezetnek? Hány tagja van a gyülekezetnek?

A pontosabb felmérés rendezés alatt van, ez irányú feljegyzéseink elég hiányosak. Néhányról azonban szóbeli és írásos adatunk van.

Amint a legtöbb baptista gyülekezetre jellemző volt eddig, kezdetben Pestlőrincen is az egyik gyülekezeti tag, *Nagy Andrásné* lakásán, a Vasút u. 6-ban, később bérelt helyiségekben, Dobozi u.-ban, Üllői út 240. sz. alatt, majd ismét gyülekezeti tag, *Haunold Sebestyén*, a Batthyány u. 156. sz. alatti lakásán tartották az istentiszteleteket.

A Reviczky Gyula u. 34. sz. alatt levő imaházban 1951-től 1976-ig, vagyis negyedszázadig volt a gyülekezetünk. Eddigi ismereteim szerint a most felépült új imaház, a Sallai u. 132. szám alatt, a gyülekezet 55 éves történetében tehát a hatodik lelki otthon. Jelenleg 81 úrvacsorázó tagja van a pestlőrinci gyülekezetnek, a további lelkigondozottakkal együtt 115-en vagyunk.

– Isten után kiktől kaptatok segítséget ennek az impozáns imaháznak és lelkipásztorlakásnak az elkészítéséhez?

A legfontosabbnak azt az áldozatot tartom, amit a gyülekezeti tagok hoztak össze az építés céljára. És – ismervé a gyülekezet összetételét – ez nem kevés. Minden imaházépítésnek ez jelenti a fontosabb részét, összecszerűen, de még az összegtől függetlenül is. Alig lehet szavakat találni, ha azokra az esetekre gondolok, amikor a testvérek, keresők és nyugdíjasok vagy éppen fiatalok szívet megindító önkéntességgel jelentős összegeket ajánlottak fel kétkezi szak- és segéd munkájuk mellé, csak felépülhessen a régen megálmódott – több ennél –, Istentől elkért imaház és lelkészlakás. Valamennyi korcsoport képviseltette magát ebben a nemes munkában.

Kétségtelen tény az is, hogy az Amerikai Déli Baptista Szövetség jelentős segélye nélkül nem lettünk volna képesek felépíteni ezt az objektumot.

Közben két alkalommal is történt nagyobb árrendezés, ami növelte költségeinket. A gyülekezeti tagok újabb felajánlását kiegészítette a tempei gyülekezetből (USA), valamint az NSZK-ból, Frankfurtból küldött, előre nem tudott segély. Az imaház belső berendezése, illetve az elektronikus orgona az ő áldozatkészségükről beszél. Isten ígért gondviselését láttuk ezekben megvalósulni, amiért szeretnénk hálásak lenni.

– *Az átmeneti időben hol tartotta istentiszteleteit a gyülekezet?*

Az építkezés 2 év és 10 hónapig tartott, de istentiszteleteinket már 1976 májusától a Budapest XVIII., Szemere-telepi református templomban tartottuk. A két gyülekezet jó kapcsolata a korábbi időre nyúlik vissza. Az ökümenikus istentiszteleten és imaórákon egyre közelebb került egymáshoz a két közösség.

Pándi János református lelkész testvérem, aki egy beszélgetés alkalmával megismerte pillanatnyi nehézségünket, nyomban felajánlotta segítségüket arra az időre, amíg felépül az új imaház. A püspöki hozzájárulás után, egyeztetve az időpontokat, kedvező anyagi feltételek mellett, az építkezés befejezéséig zavartalanul tarthattuk istentiszteleteinket ebben a kedves templomban.

Úgy gondolom, élményt jelentett mindkét gyülekezet számára a hónap első vasárnapján a délelőtti istentisztelet, amikor havonta együtt volt a két gyülekezet oly módon, hogy felváltva végeztük az igehirdetést.

Hálásak vagyunk Istennek ezért a négy évért is. Köszönettel tartozunk a gyülekezet lelkipásztorának, Pándi Jánosnak és a református gyülekezetnek krisztusi cselekedetükért.

– *A gyülekezeti tagok miként formálódtak az építkezés idején?*

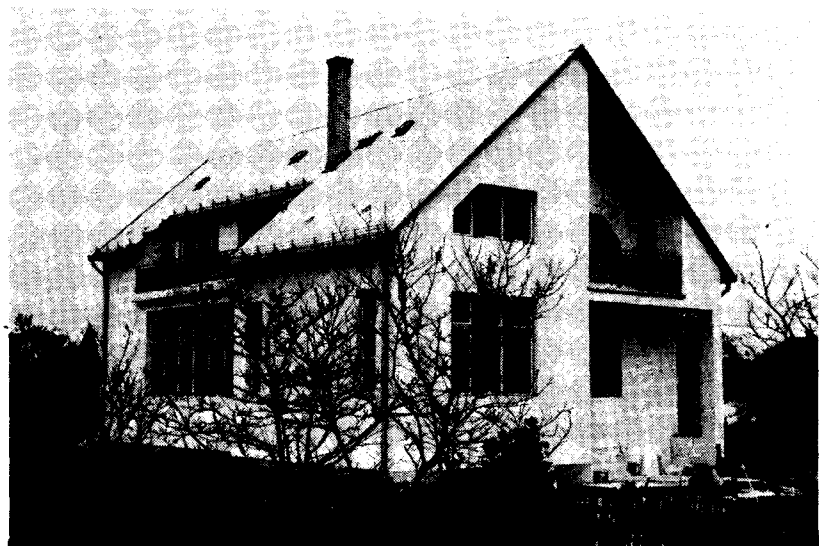
Röviden így válaszolhatok: nem egyformán. Ez először is a lelkiállapot kérdése, de alkati kérdés is. Azonos dolgokra különböző módon reagálnak az emberek, a hívő testvérek is. Egy ilyen nagy vállalkozás mindenképpen megpróbálja a gyülekezetet, az egyes embereket, a lelkipásztort is. Úgy vélem, még korai lenne erre pontosan, helytállóan válaszolni. Van viszont olyan, ami már ma is felismerhető ebben a kérdésben.

Örvendetes tény, hogy az erőnket meghaladó építkezés, az ezzel járó feszültségek és a mégiscsak rendhagyó gyülekezeti élet ellenére, nem fogyott meg a gyülekezet létszáma. Hála az Urnak, néhány taggal még gyarapodott az építkezés ideje alatt.

A gyülekezet legnagyobb része láthatóan érzékeli, milyen kincs került Isten ajándékaként birtokunkba. És ezek a testvérek buzgó imádságba kezdtek a még egységesebb gyülekezetért, annak továbbfejlődéséért, számbeli gyarapodásáért.

– *Milyen kedves élményre emlékszel vissza?*

Igen nehéz az elmúlt évek emlékei közül kiválasztani egyet vagy néhányat is. Az első élményt az az egységes gyülekezeti határozat jelentette, amikor kis gyülekezetünk a régi imaházról való megváltást vállalva a jövőt illetően bizonyosságot tett az Istenbe vetett hitéről. A még nem látott jövő felé egységesen indult el, mint Ábrahám, tudva, hogy Istenben nem csalódhat. A legnagyobb személyes élményt számomra az jelentette, hogy családommal együtt én is részt kaptam ebből a nemes munkából. A házilagos kivitelezés során

Az új imaház és lelkipásztorlakás Pestlőrincen

Laczkovszki János egyházunk elnöke 1980. május 31-én imaházavatató igehirdetést tart a pestlőrinci új imaházban.

kisebb sérülésektől eltekintve senkit sem ért baleset. Ez is olyan megtapasztalás, amely ok a hálaadásra.

Élmény volt megtapasztalni az építkezés során, hogyan gondoskodott Isten mindig segíteni kész testvérekről, felebarátokról a különböző gyülekezetekből. A helyi testvéreknek hogyan újította meg erejét a szükséghez képest.

– Most, hogy véget ért ez az embert próbáló munka, miben látod a gyülekezet konkrét feladatát?

Befejezni a még el nem végzett munkákat. És ez több mint 2 éves folyamatos munka után nem kis feladat. De ennél fontosabb a gyülekezet építése. Lelkipásztor és gyülekezeti tagok a zsoltórossal kérjük Istent az új helyen, az új feladatok érdekében: „Állíts helyre minket!” Kinek-kinek meg kell keresnie, szükség szerint meg kell találnia szolgálati helyét.

Célunk elmélyíteni a gyülekezeti tagokban az egymás iránti szeretetet, a gyülekezeti közösséget. Tudatosítani mindnyájunkban az emberek iránti felelősséget. Egyszóval olyan légkört teremteni a gyülekezetben, hogy Isten igéje mellett megpihenjünk, erőhöz jussunk és szolgálatra készek és képesek legyünk. Ezt Isten Lelke végezheti el bennünk, közöttünk, attól függően, mennyire tudjuk magunkat átadni Istennek, hogy rendelkezék velünk.

– Az építkezés ideje alatt csak a magatok terhét hordoztátok, vagy részt tudtatok venni az országos gondok megoldásában is?

Tudott dolog, hogy az Amerikai Déli Baptista Szövetség az építkezési segélyeket is a karácsonyi gyűjtésből finanszírozza. Ebből kaptunk mi segélyt tervünk megvalósításához. Gyülekezetünk ezt a gyakorlatot éppen az építkezés ideje alatt tette magáévá. Amellett, hogy a havonkénti közteherviselést továbbra is vállalta gyülekezetünk, rendszeresen beküldtük azt központunkba, karácsonyi gyűjtést tartottunk az építkezések céljára. Ezeket az ösztégeket nem használtuk fel saját építkezésünknel, hanem a központilag megjelölt gyülekezetek valamelyikéhez továbbítottuk. Három gyülekezet építkezését, illetve a Teológiai Szeminárium felújítását támogattuk ilyen módon.

– Már benne vagytok ebben a szép imaházban. Hogy szokják a testvérek ezt az új helyet?

Egyik testvérem kérdésével válaszolok, aki örömmel kérdezte tőlem: „Révész testvér! Igazán a mi imaházunk ez? Nem vendégek vagyunk valamelyik gyülekezet szép imaházában?” A megnyitás megtörtént. És boldogok vagyunk az új imaházban. A fáradtság még érezteti hatását. Lelkileg is megpróbáltak vagyunk. A szolgálatokból, az imádságokból azonban kicsendül minden alkalommal a hála. Ez jó reménységre jogosít.

Bizodalmunkat a jövőre nézve is az Úrba vetjük, aki kegyelmesen cselekedett velünk, és akinek szeretete, hűsége változatlan. Mi pedig oda akarjuk magunkat szánni, hogy cselekedjék velünk az ő tetszése szerint. Boldogok azok az idősek, akik mégis megérték a megnyitás felemelő pillanatát. Remény-

kedők a fiatalok, akik ugyancsak részesei voltak a nagy munkának. Vannak gyermekeink, akik hisszük, az Úr lábainál nőhetnek fel sokak örömére. De az evangélium új ugart is törhet ma még ismeretlen felebarátaink szívében is.

– Mit tanácsolsz – mint missziós aelnök is – tapasztalataid alapján a jövőben építkező gyülekezeteknek?

Tanácsolásra nem könnyen vállalkozom, hisz a tapasztalatok még elég frissek, az örömök még kicsit alkalmiak. Kétségtelen tény, hogy ha a felhő felszáll, valahol jele van annak, hogy lépni kell és lehetséges, akkor szabad és szükséges a gyülekezetnek nagy munkára vállalkozni az Urért. Így tették ezt elődeink is. Munka közben legalább ennyire vegyük figyelembe az Urat, tanácsait, a Lélek munkára is megújító erejét.

Sokkal inkább kérjük a Szentlélek uralmát, vezetését az építkezés befejezése után, hogy Övé maradjon a dicsőség és mi magunk is.

P. B.

A HÁRMAS SZŰRŐ

Valaki egyszer Szókratészhez, a nagy görög bölcshez fordult:

– Szeretnék elmesélni neked valami fontosat egyik barátodról!

– Várj egy csöppet! – vágott közbe a bölcs. – Átszűrted-e mondanivalódat a hármasszűrőn?

– Milyen hármasszűrőn? – lepődött meg az illető.

– Nos, jól figyelj! Az első az igazság szűrője. Meggyőződted-e már arról, hogy amit mondani akarsz, az hiteles?

– Nem! De megbízható embertől hallottam . . .

– Akkor bizonyosan átszűrted azt a második szűrőn. Ez a szűrő a jóság! A jóság lelkülete árad belőled, amikor ezeket mondod. – Enyhe pírba borult a partner arca.

– Be kell vallanom, nem szűrtem meg ezen a szűrőn sem . . .

– Akkor bizonyosan gondoltál a harmadik szűrőre, arra, hogy neked *hasznos* lesz-e az, amit barátomról mondani akarsz.

– Hogy hasznos-e, azt éppen nem lehet mondani . . .

– Akkor – fejezte be a bölcs –, ha nem is igaz, nem is jó és nem is hasznos, amit mondani akarsz, tartsd meg magadnak!

Közli: Pócsy Ferenc

A H. N. Adventista Egyház hírei

LENGYELORSZÁGI VENDÉGEK LÁTOGATÁSA

Dr. S. Dabrovsky, a lengyelországi H. N. Adventista Egyház elnöke és *dr. Z. Lyko* titkár az egyház elnökségének meghívására látogatást tettek hazánkban. A vendégek 1979. július 20-án érkeztek és néhány napos látogatásuk során szolgálatot végeztek a miskolci gyülekezetben, találkoztak az egyház vezetőségével és tárgyalásokat folytattak a lengyel–magyar adventista kapcsolatokról. Látogatást tettek a balatonlellei üdülőben is. Mindkét részről egységes volt a látás abban, hogy a két országban élő testvéreink kapcsolatát szorosabbá kell tenni. Ennek érdekében az egyházi vezetők a közeljövőben kölcsönös látogatásokat tesznek.

AZ AGAS VEZETŐINEK LÁTOGATÁSA BALATONLELLÉN

Az NDK-beli AGAS (káros szenvedélyek ellen küzdő szervezet) Magyarországon járt vezetőit fogadta a Mértékletességi Osztály. A találkozásra Balatonlellén került sor, ahol a vendégek beszámolót tartottak az NDK-ban végzett eredményes munkájukról. Felvilágosító munkájuk nyomán sokan szabadultak meg káros szenvedélyeiktől,

főképpen az alkoholtól és a dohányzástól. *Mátis András* evangélikus lelkész is részt vett az együttléten. A találkozón német részről *Rüdiger Borchardt* és *Reinhold Manfred*, a szervezet munkatársai, egyházunk részéről *Erdélyi László* titkár és *Fazekas Károly*, a Mértékletességi Osztály titkára voltak jelen.

MAGYAR ÖSZTÖNDÍJAS LELKÉSZEK KÜLFÖLDÖN

Az Egyháztanács és az Euro-afrikai Divízió között létrejött meg egyezés alapján az 1979/1980-as tanévre két lelkészünket küldtük ki külföldi adventista intézetekbe. *Dr. Szigeti Jenő* testvér, a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézet dékánja az USA-beli Andrews Universityre utazott, ahol tanulmányai mellett egyháztörténeti kutatásokat is végez. *Sztán János* testvér az ausztriai bogenhofeni Lelkészképző Szemináriumban kapott lehetőséget egy évig tanulmányútra.

JUBILEUMI ÜNNEPÉLY HAJDÚBÖSZÖRMÉNYBEN

A hajdúböszörményi gyülekezet 1979. november 24-én ünnepelte szervezésének 40. évfordulóját. Erre az alkalomra eljöttek a gyülekezetbe azok a testvérek is, akik az idők fo-

lyamán távolabbra költöztek. Az ünnepélyen az Egyháztanács tagjai közül ott volt *Szakács József* egyházelnök, *Erdélyi László* titkár, *Oláh Károly* főpénztáros, *Oláh István* nyugalmazott egyházterületi elnök és *Szöllősi Árpád* egyházterületi elnök. A 40 év folyamán itt munkálkodó lelkészeket *Pintye Endre* és *Liebardt László* testvérek képviselték. Az Egyháztanács tagjainak igazolgálata, a gyülekezet lelkésze – *Ócsai Sándor* testvér – által felolvasott krónika, a gyülekezet hallgatóiban kiállított tablók híuen idézték fel a 40 év egy-egy mozzanatát, az Istennel szerzett tapasztalatok élő valóságát. A tabló elkészítése és 40 év adatainak összegyűjtése *Molnár Antal* testvérnek, a gyülekezet jegyzőjének szorgalmas munkáját dicséri. Az Egyháztanács ajándékát idős *Silye Gábor* testvér vette át *Oláh Károly* testvértől.

VÉRADÓK A VÉRONTÁS ELLEN

Az adventista egyház országos elnöksége 1979. december 19-én találkozózt rendezett azok számára, akik Budapesten rendszeresen vért adnak. Az ünnepségen 9 oklevelet, 3 ezüst- és egy bronzérmét adtak át a többszörös véradóknak. A Vöröskereszt részéről megjelent *Németh Bálintné* kerületi vöröskeresztes titkár, *dr. Csizik Éva* adjunktus, a véradóállomás orvosa és *Kriszt Mária* vöröskeresztes szervező.

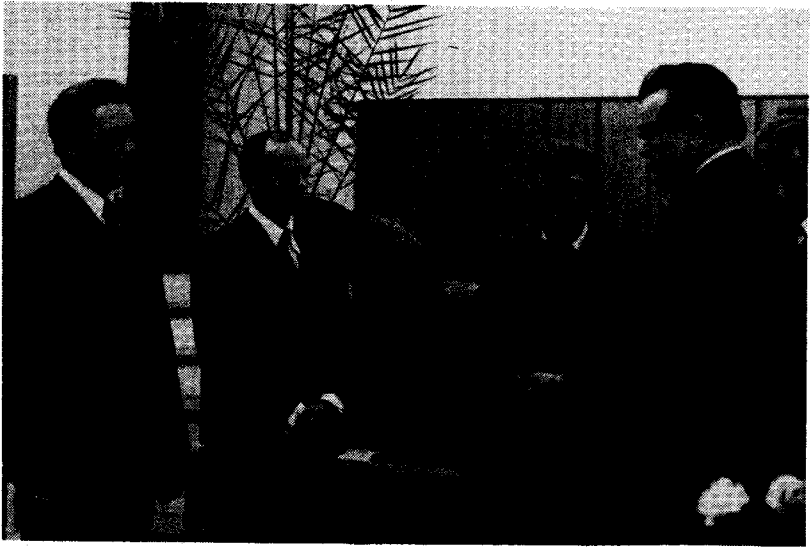
Az emléklapokat és kitüntetése-

ket *Németh Bálintné* adta át az önkéntes véradóknak, akik egyházunk szervezésében 1977 óta térítésmenten adnak vért.

Szakács József egyházelnök és *Erdélyi László* titkár – a véradókat és a vendégeket köszöntve – ismertették az adventista egyház szolgálatát az egészségügy különböző területein, az alkoholizmus és a dohányzás elleni felvilágosító munkát, valamint az egyéb szociális és egészségügyi szolgálatokat, amelyek közül az öregekről való gondoskodás külön is kiemelkedik. Értékes előadást tartott az ünnepségen *dr. Makkos Gyula*, a csákvári körzet főorvosa, aki a már ismert „Csákvári Napok” alkalmával rendszeres egészségügyi felvilágosító szolgálatot végez körzetében. Külön dicséretet kapott *Farkas Dániel* lelkész a véradó mozgalomban vállalt áldozatos szervező szolgálatáért és ötvenszeres véradásáért.

LELKÉSZAVATÁSOK

1979-ben Pécsen és Budapesten avattunk lelkészeket az evangéliumi szolgálatra. A lelkészek felszentelését mindkét helyen *Szakács József* egyházelnök végezte, az egyház elnökségének, illetve az egyházterületek vezetőinek közreműködésével. Az avató istentiszteletek után az új lelkészek tettek biznyságot a népes gyülekezetek előtt hivatástudatukról és az Istennel szerzett eddigi tapasztalatukról. Ezúton újból köszöntjük őket és kívánjuk további

Lelkészavatás Budapesten 1979. december 15-én

Fiatalfelkent lelkészek biznyságtétele Budapesten

szolgálataikra Isten Szentlelkének vezetését. Legyenek jó eszközök Isten kezében minden ember áldására. A felavatott lelkészek a következők voltak: *Murányi József*, a megyese gyházi körzetből, *Pethő Imre* Pécsről, *Ömböli Gyula*, a pécsi körzetből, *Fekete István* és *Nagy András* Budapestről.

SAKÁCS JÓZSEF EGYHÁZELNÖK 50 ÉVES

Az Egyháztanács 1980. február 19-én az elnökség alkalmazottaival együtt köszöntötte az egyház elnökét, *Szakács József* testvért 50. születésnapján.

A meghitt, családi hangulatú házi ünnepségen *Erdélyi László* titkár olvasott ígét és mondott köszöntőt, majd születésnap ajándékként azt az ígéretet adta, hogy az Egyháztanács és az elnökség dolgozói Áron és Hur példája nyomán kívánják tartani az imára felemelt kezét. *Oláh Károly* főpénztáros az egyház ajándékát nyújtotta át *Szakács* testvérnek és feleségének, majd az egyházterületek nevében *Árvai Henrik*, *Szöllösi Árpád* és *Halász István* testvérek fejezték ki jókívánásukat. A tassi szeretetotthonból *Bakos József* és felesége hozták köszöntésüket és ajándékukat. *Kalosa Eszter* testvérnő köszöntéssel és *dr. Szigeti Jenőné* virággal fejezte ki tiszteletét.

Szakács József testvér felesége nevében is megköszönte a figyelmességét, a testvéri szeretet megnyi-

latkozását. A Szabadegyházak Tanácsa Elnöksége is február 19-én adott fogadást *Szakács József* testvér részére, amelyen ott volt felesége is, valamint *Oláh Károly* és *Erdélyi László* testvérek. *Dr. Nagy József* – a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke – kedves szavakkal köszöntötte az ünnepeltet, ezúttal is kiterjesztve a jókívánásokat és az elismerő szavakat *Szakács Józsefné* testvérnőre is, mint házastársra és munkatársra, akinek arányosan része van kettőjük közös eredményeiben.

Az Euro-afrikai Divízió vezetősége dísztáviratban köszöntötte *Szakács József* testvért.

Az Állami Egyházügyi Hivatalban *Miklós Imre* államtitkár fogadta és köszöntötte *Szakács József* egyházelnököt. A fogadáson *dr. Nagy József* ügyvezető elnök vezetésével jelen volt a Szabadegyházak Tanácsa Elnöksége is.

*

Szakács József testvér Nyírpazonyban született 1930. február 20-án. Elemi iskolai tanulmányait Nyírpazonyban végezte. Tanulmányi verseny megyei első díjasaként Kisvárdán 1942-ben kezdte gimnáziumi tanulmányait, amelyet Budapesten fejezett be. 1947 óta az adventista egyház tagja és alkalmazottja. Először könyvevangélista munkában dolgozik, majd segédlelkész, 1957-től pedig felszentelt lelkész. Az adventista egyháznál lelkészképző szeminárium tanulókat folytatott.

1954-ben házasságot kötött *Pechtol Mária*val, aki hűséges segítő-társa.

1970-ben a Magyar Újságírók Országos Szövetsége Oktatási Központjában újságíró-oklevelet szerez, ezzel egyidőben társadalmi, politikai, munkaszociológiai speciális kollégiumot zár eredményesen az esti egyetemen. 1964 óta az egyház vezetőségének tagja, 1971-ben választották az egyház elnökévé.

KISS JÁNOS KIÁLLÍTÁSA

Kiss János nyugalmazott lelkipásztor az elmúlt évi sikeres kiállítását megismételve, 1980. február 19–24-ig újból gyűjteményes kiállítást rendezett a sashalmi Mosolygó Antal Kultúrházban.

A kiállítás része volt annak a kulturális programnak, amely a XVI. kerületi Tanács tervében szerepel. A XVI. kerületi Zeneiskola növendékei kedves zenei bevezetést adtak a kiállításához.

Dr. Domonkos Imre művészettörténész megnyitó beszédében méltatta *Kiss János* munkásságát. „Nagy művészt szeretnék önökkel megismertetni . . .” – mondta bevezetésében, majd eddigi pályafutását ismertetve kiemelte, hogy a kettős hivatás – festő és lelkész – rányomja bélyegét műveire. Művészetében kiforrottan ábrázolja a magyar föld és a természet szépségeit. A magyar föld és a magyar ember szeretete tükröződik alkotásaiban. Olaj- és akvarellképein emberközelbe hozza

a tájat, és ebben eltér a sokszor fel-lelhető kozmopolita irányzattól.

Kiss János művészetében a föld sokszínűsége, a természeti változások tökéletes érzékeltetése mély átélésről tanúskodik. Átéri a napszakokat és évszakokat, a vihart és a napsütést; gazdag színskálájával teljesen egyéni utat jár, amelynek nyomán új felfogású művek is születtek. Csodálatos természetmegfigyelésen alapuló atmoszféra jellemzi festészetét. Felfedezi a fák egyéniségét, bemutatja saját karakterüket.

Bámulatos, hogyan tudja tollal, tussal (fekete-fehér lavírozott tusrajzzal) odavarázsolni képeire a napsütést. Emberábrázolásával betekintéshez segíti a nézőt a lélek mélységébe, karakterébe; művészetében a humanista embert vetíti ki.

„*Kiss János* ma is olyan intenzív művész, mint volt 30 évvel ezelőtt” – mondta *dr. Domonkos Imre* –, majd azzal a megállapítással zárta megnyitóját, hogy művészete sokkal nagyobb megbecsülésre volna érdemes a társadalom részéről, mint amit szerénységével eddig elért. Az egy-két színnel éppúgy, mint a palettával sokszínűen ábrázolni tudó művészt szélesebb körben kellene ismertté tenni, ezek a képek nagyobb közönséget is igényelnek.

Kiss János testvérnek is meg kellett küzdenie azzal az előítéllettel, amely a 30-as években még festményei megsemmisítését kívánta a megtért művésztől. Ma már az adventista egyházban lelkesi szolgálat mellett kulturális értéket jelentő

művészete is elismertté vált. Bizonyára szerénységének tudható be, hogy művészetének kulturális hatása csak kisebb mértékben léphette át az egyház kereteit. Talán – mint sok alkotó esetében – az utolsó szakaszban mégis felfedezik?

LÁTOGATÓK ROMÁNIÁBÓL

A Romániai H. N. Adventista Egyház több vezetőjét köszönhetjük 1980. május 17-én Budapesten. A vendégek a Generál Konferenciáról hazatérve látogattak hazánkba. Köztük volt *Marvin Pirvan* titkár, *Nelu Dumitrescu* főkönyvelő, *Alexandru Timis* egyházterületi elnök, *Gligor Deac* és *Nicolae Popescu* egyházterületi elnök. A vendégek látogatást tettek az egyház központjában, ahol az elnökség fogadta őket *Szakács József* egyházelnök vezetésével. Szombaton a budapesti és a szegedi gyülekezetben végeztek szolgálatot és átadták a romániai egyház üdvözlését. Hosszú idők óta ez volt az első olyan alkalom, amikor a két egyház kapcsolata ilyen hivatalos látogatásban prezentálódott. Reméljük, hogy a jövőben ez a kapcsolat tovább fog bővülni.

LÁTOGATÓK AZ EURO-AFRIKAI DIVÍZIÓTÓL

Az Egyháztanács meghívására hivatalos látogatást tettek hazánkban *Edwin Ludescher*, az EAD elnöke és *dr. Jean Zürcher* titkár. A láto-

gatásra 1979. november 15–19. között került sor. A vendégeket fogadta *Miklós Imre* államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke is. Az Egyháztanács úgy állította össze a programot, hogy a hivatalos vendégeknek lehetőségük legyen találkozni az Egyháztanács plenáris bizottságával, valamint több gyülekezettel. Szolgáltak a Budapesti Központi Kápolnában és Miskolcon, valamint megtekintették az épülő farmosi gyülekezetet.

Az Egyháztanáccsal folytatott tárgyalások során szó volt a Dallasban megtartásra kerülő 53. Generál Konferenciáról és a magyar egyház részvételéről. Kölcsönös beszámolók hangzottak el az egyház missziójával és diakóniai szolgálatával kapcsolatban. Egységes volt az álláspont abban, hogy a magyar egyház és a Divízió kapcsolatát továbbra is az Ige szellemében kívánja fenntartani egyházunk vezetősége minden fórumon, úgy amint azt a IX. Unió Konferencia határozatai is kifejezésre juttatták.

LÁTOGATÁS A SZOVJETUNIÓBAN

A Szabadegyházak Tanácsa delegációjának tagjaként volt a Szovjetunióban 1979 augusztusában *Erdélyi László* titkár. Ismét lehetőség volt arra, hogy a Szovjetunióban élő adventista testvérekkel is találkozzon a delegáció. A tallinni gyülekezetben és az egyház központjában *Aarne Kriisk*, az Esztóniai H. N. Adventis-

ta Egyház szuperintendense fogadta a vendégeket. Jelen volt a fogadáson *Viktor Kármas* testvér, nyugalmazott elnök, valamint *Mainu Váli* titkárnő.

A vendégfogadók a VIRU Szállóban fogadást rendeztek, amelyen megjelent *Martynovich Kalju Oia*, az Észt SZSZK Állami Egyházügyi Hivatalának vezetője, akivel a delegáció közvetlen beszélgetést folytatott az észtországi egyház életéről, valamint egyházi és nemzetközi kapcsolatokról.

Erdélyi László testvér megismerkedhetett a mintegy 450 tagú tallini gyülekezettel, ahol szombaton és vasárnap három alkalommal hirdethette Isten ígését. Hasonló lehetőség volt Moszkvában is az igehirdetésre az adventista testvérek között.

Ez a látogatás is – mint a korábbiak – erősítette azt a felismerést, hogy Isten különböző utakat nyit meg gyermekei számára, amelyeken közösen vizsgálhatják Isten országára való felkészülésük módját, és ugyanakkor az emberiség érdekében az evangélium által is meghatározott feladatukat.

EGÉSZSÉGNEVELÉSI PROGRAM

A H. N. Adventista Egyház bibliai meggyőződése alapján vallja azt, hogy Isten előtt számadással tartozunk azokért a talentumokért és javakért, amelyeket a Teremtőtől kaptunk. Ide tartozik időnk, pénzünk, képességünk, lehetőségeink. De ide tartozik egészségünk, testi

és lelki erőnk is. „A ti testetek az élő Istennek temploma” – mondja Pál apostol. A felebaráti szeretet mellett ez az a másik bibliai elv, amely arra készítetett, hogy az egészségnevelési munkánkat tovább szélesítsük. *Farkas Dániel* lelkésszel és *dr. Makkos Gyula* főorvossal, valamint *Fazekas Károly* lelkésszel, a Mértékletességi Osztály vezetőjével az elmúlt évben több egészségügyi rendezvényen vettünk részt.

A Budapest VI. kerületi Vöröskereszt kérésére megszerveztük a térítésmentes véradó csoportot, amelynek mintegy 50 tagja van. Közöttük *Farkas Dániel* 50-szeres véradó.

A Vöröskereszt meghívása alapján részt vettünk a Vöröskeresztes Világnap alkalmából rendezett ünnepségen, amelyen több véradónk jutalmat kapott többszörös véradásért.

Balatonlellén, az egyház üdülőjében *dr. Buga László* főorvos tartott előadást „Az egészséges élet három pillére” címmel. Az értékes előadás után kérdésekre válaszolt a neves orvos-író.

Az együtt munkálkodás szép eredménye volt az az elsősegélynyújtó-tanfolyam, amelyet a MÁV-kórház főorvosai tartottak a Magyar Vöröskereszt szervezésében, a H. N. Adventista Egyház központjában. A tanfolyamon 42 hallgató vizsgázott sikeresen, és megkapta a Magyar Vöröskereszt igazolását az elsősegélynyújtó-tanfolyam elvégzéséről.

Az egyház diakóniai szolgálatában ez az egyik olyan terület, ame-

lyen az önzetlen, a mások javát kereső ember megtalálhatja az irdalmas samaritanusi cselekvés módját.

53. GENERÁL KONFERENCIA DALLASBAN

A H. N. Adventista Egyház öt-évenként tartja világszervezeti ülését, amelyen megválasztják a Generál Konferencia és a divíziók vezető tisztségviselőit és meghatározzák az egyház további szolgálatának útját.

Az 53. Generál Konferencia megtartására 1980. április 17–26-ig került sor az USA-beli Dallasban (Texas). A magyarországi egyházat *Szakács József* egyházelnök, *Erdélyi László* titkár, *Oláh Károly* főpénztáros és *Zarka Dénes*, a Lelkeszi Osztály vezetője képviselték az ülésen. A magyar nemzeti színekben *Halász István* és *Halász Istvánné* képviselték hazánkat a nemzetek hagyományos felvonulásán. A delegációval utazott *Szakács Józsefné* és *Oláh Károlyné*, valamint tolmácsként *Murányi Róbert*.

Delegációnk magával vitte a magyar egyház üdvözlését és határozati javaslattervezetét, amelyben kifejtji állásfoglalását azokban a döntő kérdésekben, amelyek mint hívő embereket elkötelezetteknek tesznek bennünket egyházunk és az egész emberiség iránt. Ez a tanulmány foglalkozik az egyház szolgáló életével, amelynek különös tartalmat ad a második adventi reménység. „Az Isten országának várása közben nem

kerülhetünk szembe az ember szükségyszerű földi, etikai céljaival; sem olyan formában, hogy nem törődünk ennek a világnak sorsával, kulturális, szellemi és materiális értékeivel, sem pedig úgy, hogy a világ érdekében való munkálkodást üdvösségszerző eszköznek tekintjük, elveszítve ezzel a jó cselekedetek igazi értékét.”

A tanulmány kiemeli Krisztus golgotai áldozatának jelentőségét a hívő ember számára, de ugyanakkor rámutat az ebből fakadó nagy elkötelezettségére is. Krisztus önmagát adta miérettünk, s az igazi szeretet a Krisztus áldozatát elfogadó embert másokért való odaáldozásra készíteti. Az Isten-szeretetünk egyik legcsalhatatlanabb mutatója a felebarát szeretete.

A mai – nagy átalakulásokat megélt – világunk sok problémája között nem járhatunk bezárt szemmel. A harmadik világ kiáltó nyomora, a faji, vallási, kulturális, gazdasági és társadalmi megosztottság az emberek millióit sújtja. Ezek az emberek joggal tekintenek szemrehányással a szavukat meg nem halló keresztyének felé. „Az egyház feladata az is, hogy hozzásegítse a harmadik világ népeit ahhoz, hogy élni tudjanak jogaikkal!”

„Az egyház szolgálata nem áll meg az egyének lelkigondozásánál. Világunkat át- meg átszövi a bizalmatlanság, a féltékenység lelkülete. Miközben azon fáradozunk, hogy helyreállítsuk az embernek Istenbe vetett bizalmát, nem feledkezhetünk el arról sem, hogy fáradoz-

zunk az ember és ember közötti bizalom építésében. Bizalom csak ott lehet, ahol békesség uralkodik. Ezért feladatunknak érezzük, hogy minden élethelyzetben a békességet munkáljuk. Csak a lelkek ellensége gyönyörködik a háborúban, amely a lélek legszörnyűbb indulatait és szenvedélyeit ébreszti fel.”

Az 53. Generál Konferencia egyöntetű határozattal választotta az egyház elnökévé *Neal C. Wilson* testvért, aki már az előző ciklusban megbízott elnökként vezette a világ-szervezetet. Az Euro-afrikai Divízió elnöke továbbra is *E. Ludescher* testvér maradt.

A 190 nemzet képviseletében megjelent mintegy kétezer hivatalos delegátus és húszezer vendég felvonulása színpompás látványt nyújtott az amerikai Dallasban. A konferenciának üdvözlését küldte *J. Carter*, az

Egyesült Államok elnöke, egyházaik üdvözlétével keresték fel a konferenciát az Amerikai Metodista Egyház és az Anglikán Egyház püspöke.

A Generál Konferenciát követően a magyar delegáció részt vett a világszervezet által rendezett tanulmányi úton, amelynek során megtekintettük a H. N. Adventista Egyház történelmi nevezetességű helyeit. Ezen az úton 42 ország 240 képviselőjével voltunk együtt és mintegy 3800 km utat tettünk meg.

A Generál Konferencián és a tanulmányi úton való részvétel nemcsak arra adott lehetőséget, hogy részt vegyünk az egyház világszervezetének közös munkájában, hanem a kapcsolatok további bővítéséhez is a világ adventistáival, s rajtuk keresztül a világ népeivel.

Erdélyi László

Dr. Jean Zürcher, az Euro-afrikai Divízió titkára ígét hirdet a Székely Bertalan utcai kápolnában 1979. november 17-én. Tolmácsol Szilvási József.

Halász István és felesége magyar színekben a Generál Konferencián.

Események az Evangéliumi Pünkösdi Közösség életéből

HAZAI ESEMÉNYEK

KIBŐVÍTETT LELKIPÁSZTORI ÉRTEKEZLETEK

Most már hagyományosnak tekinthető közösségünk életében az a gyakorlat, hogy minden esztendőben, tavasszal és ősszel kibővített lelkipásztori értekezletet tartunk. Aktív lelkipásztoraink és gyülekezeti helyi megbízottaink mellett, rendszeresen meghívást kapnak ezekre az alkalmakra közösségünk nyugalmazott lelkipásztorai és a szakbizottságok tagjai is. Az értekezletek – a körülményektől függően – 2–3 naposak és az első napon a lelkipásztor-felelősök is találkoznak egymással.

1979 őszén, november 1-től 3-ig, 1980-ban pedig március 21–22-én került sor a kibővített lelkipásztori értekezletek megtartására. A résztvevők egyöntetű véleménye szerint is az egymással való őszinte közöségvállalás, a közösségi szolgálatban való előbbrejutás, a békeség társadalmi méretű munkálásának megerősítése, az igei tisztánlátás növekedése rejlik ezekben az alkalmakban és ez áldására szolgál minden résztvevőnek.

Külföldi vendégeink is felejthetetlen élményekkel gazdagodtak

együttléteinken. Ennek visszhangját már sokféleképpen tapasztaltuk. Szívesen látott vendégeink voltak az őszi értekezlet alkalmával: *Svante Smedman* és *Alvar Henningson* lelkipásztorok (Svédország), *Robert Mackish* (USA, Assembleis of God), *J. P. Wildrienne* és közvetlen munkatársai (Anglia). 1980 tavaszán voltak itt: *K. E. Heineborg*, *Martin Tornell*, *Gunnar Ohlovsson*, *Sven O. Svensson*, *Norris Leffler*, *John Hall*, *Linda Hutchens* (Svédország) és ugyancsak *Robert Mackish* (USA, Assemblies of God).

BESZÁMOLÓ ÉS VÁLASZTÓ KÖZGYÜLÉS

Közösségünk – évenként esedékes – beszámoló közgyűlését 1980. február 22–23-án tartottuk. Ez a közgyűlés egyben választó közgyűlés is volt, mivel az érvényben levő Szervezeti Szabályzat szerint közösségünk választott vezetőségének megbízatása négy évre szól. A legutóbbi, 1975. évi választás óta ez az idő eltelt.

Közgyűlésünkön kedves vendégeket is köszönthettünk. Az Állami Egyházügyi Hivatal részéről *dr. Pozsonyi László* főosztályvezető, a Szabadegyházak Tanácsa részéről pedig *dr. Nagy József* ügyvezető elnök volt jelen.

A közgyűlésre meghívást kaptak: a gyülekezeti küldöttek, a közösség aktív és nyugalmazott lelkipásztorai és a szakbizottságok tagjai.

A közgyűlés munkája minden tekintetben rendkívülinek mondható. Már előre jelezte ezt az a tény is, hogy minden eddigénél nagyobb arányú volt a meghívottak részvétele. Mind a beszámoló, mind a választó közgyűlés légköre és munkája magán hordozta a legteljesebb békeesség jegyét és Isten áldását.

Deák József elnök, *Tóth László* alelnök és *Makovei János* titkár beszámolt az 1979. év és a legutóbbi választás óta eltelt négy év eseményeiről. *Deák József* beszámolója után felszólalt *dr. Pozsonyi László* főosztályvezető és *dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke is.

A választó közgyűlés *Buth Ottó* testvér (a Budapest, Dózsa György úti gyülekezet presbitere) elnöklétével végezte munkáját. A választás minden tekintetben a Választási Szabályzatban előírtak és a Szentírás idevonatkozó alapelvei szerint folyt le testvéri egyetértésben. Az egyöntetű vélemény a szavazatokban is megmutatkozott.

A közösség elnöke ismét *Deák József*, alelnöke *Tóth László*, titkára pedig *Makovei János* testvér lett.

A Központi Tanács tagjai, akik egyben egy-egy kerület előljárói is: *Gyánó László*, a mezőcsokonyai gyülekezet lelkipásztora, *Kovács Béla*, a tatabányai gyülekezet lelkipásztora, *Nagy Ferenc*, a Budapest, Gizella úti gyülekezet lelkipásztora,

Szomor Ferenc, a kiskőrösi gyülekezet lelkipásztora. Póttag: *Kecser István*, a békési gyülekezet ideiglenesen megbízott lelkipásztor.

ÜNNEPÉLYES BEIKTATÁS

Közösségünk újonnan megválasztott vezetőségének ünnepélyes beiktatására 1980. március 22-én került sor. Az ünnepi istentiszteletet *Fábián József* nyugalmazott lelkipásztor vezette. Isten Igéjét ez alkalommal *Karl Erik Heineborg*, a stockholmi Filadelfia Gyülekezet első pásztorja hirdette. Jelen volt az ünnepi istentiszteleten *dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke, aki nagy szeretettel köszöntötte az újonnan beiktatott vezetőséget. Ugyancsak köszöntés hangzott el *Martin Tornell* lelkipásztor, a svéd misszió titkára és *Robert Mackish*, az Amerikai Assemblies of God kelet-európai titkára részéről. A beiktató istentisztelet kiemelkedő eseménye volt a közös úrvacsorai alkalom. Isten áldása rendkívüli módon megnyugodott a jelenlevőkön, és hisszük, így lesz ez az új vezetőség munkájában is.

IMAHÁZMEGNYITÁS TATABÁNYÁN

Több mint 30 esztendeig egy pincehelyiségben tartotta összejöveteleit a tatabányai gyülekezet. Isten megáldotta a gyülekezet áldozatkészségét, meghallgatta testvéreink imáját és adott jóindulatú embere-

Az újjáválasztott Központi Tanács a beiktatási istentiszteleten

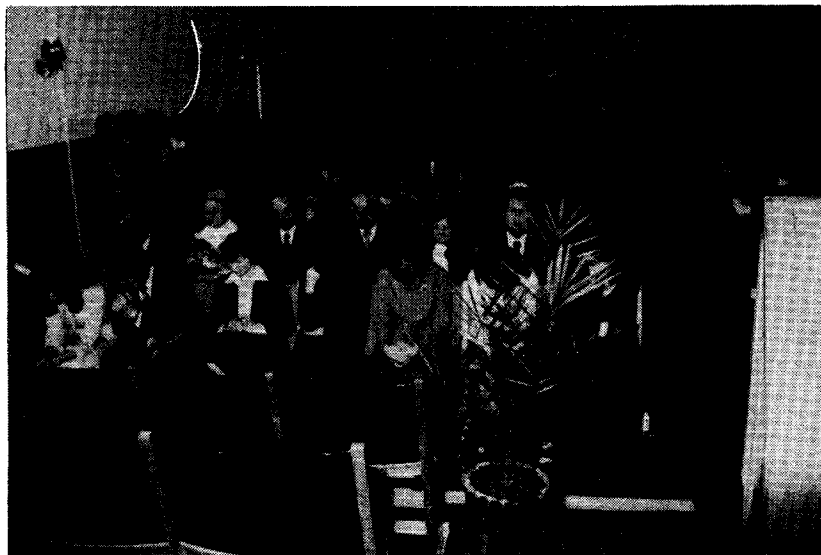
Az országos lekipásztor-értekezlet istentisztelete a Budapest, Gizella úti imaházban.

Magyar és svéd vendégek a miskolci imaház megnyitásán

A gyülekezet a megnyitó istentiszteleten

ket, akik lehetővé tették, hogy egy ingatlanvétel útján, majd a szükséges átépítés elvégzésével a pincét felcserélhettük egy szép imaházzal. Az imaházépítés fáradhatatlan intézője volt *Bérces Lajos* lelkipásztor. Az átalakítás munkáiban pedig *Windisch József* és *Keresztyén Vendel* testvérek bizonyultak fáradhatatlannak a gyülekezet tagjaival együtt. Az anyagi terhek hordozásában testvéri segítséget nyújtott *Robert Mackish* testvér is, az Assemblies of God kelet-európai titkára.

Az imaház megnyitására hálaadó ünnepély keretében 1979. október 7-én került sor. *Bérces Lajos* testvér betegsége miatt *Makovei János* testvér látta el a megnyitással és a szolgálattal kapcsolatos teendőket, sok kedves vendég, és a Budapest, Dózsa György úti gyülekezet énekkarának szolgálatával együtt.

ÚJ GYÜLEKEZETI SZOLGÁLATTEVŐK

1979 második felében több gyülekezetünkben, illetve körzetben új lelkipásztor kezdte meg a szolgálatot.

A mezőberényi gyülekezetben és a hozzá tartozó körzetben és *iffi Weigert József* testvérünk lépett szolgálatba, nagy áldozatkészséggel vállalva a lelkipásztori teendőkkel járó feladatokat.

Az újkenézi gyülekezet és körzete *Dicső Gusztáv* testvér személyében kapott új gyülekezeti vezetőt, egyelőre ideiglenes jelleggel. De minden jel arra vall, hogy testvérünk hama-

rosan beáll véglegesen is az Úr „szőlőmunkásai” közé.

A dudari gyülekezet régi meghívása teljesült, amikor *Telegdi József* testvérünk elfogadta a megbízatást és elfoglalta ezt a szolgálati helyet, s kedves feleségével együtt Dudarra költözve szolgálnak az Úrnak.

A tatabányai gyülekezet lelkipásztor, *id. Bérces Lajos* testvérünk 1979. december 31-én nyugállományba vonult, és egészségi állapota miatt nyugdíjasként sem vállalhatja a szolgálatot. Így a gyülekezet Kovács Béla testvért hívta meg, aki 1980. április 1-től vállalta itt a lelkipásztori szolgálatot.

A kiszombori gyülekezetben és a hozzá tartozó körzetben közösségünk Központi Tanácsa *Nyári István* testvért – eddigi szolgálati területének változatlanul hagyásával – 1980. május 1-től teljes munkaidővel állította szolgálatba.

HATÁRKÖNÉL

Deák József, közösségünk elnöke 1980. február 8-án töltötte be 70. életévét, ami önmagában is örömteljes esemény. De örömről még nagyobb, mivel testvérünk élete hetedik évtizedében is aktívan részt vesz a közösségi és gyülekezeti szolgálatban, mint a közösség elnöke és a kókai gyülekezet lelkipásztor.

Bensőséges ünnepségre került sor a Központi Tanács 1980. februári ülésén, ahol együtt adtunk hálát Is-

ten megtartó kegyelméért. Ugyancsak nagyon kedves ünnepséget rendezett *Deák testvér* tiszteletére a Szabadegyházak Tanácsa elnöksége is, ahol az Állami Egyházügyi Hivatal is képviseltette magát. *Miklós Imre* államtitkár, az AEH elnöke levélben fejezte ki jókívánságait. Őszinte szívvel kívánjuk, jó Atyánk hosszú ideig tartsa még meg testvérünket, áldja meg őt sok lelki, testi erővel és jó egészséggel!

KÜLFÖLDI KAPCSOLATAINK

LÁTOGATÁS A SZOVJETUNIÓBAN

Makovei János titkár 1979. augusztus 28-tól szeptember 8-ig a Szabadegyházak Tanácsa delegációjának tagjaként látogatást tett a Szovjetunióban. A moszkvai, tallini, kisinyovi és más gyülekezetben tett látogatásunk igazán felejthetetlen élmény. Vendéglátó testvéreink utolérhetetlen szeretete mellett egész életre szóló emlék marad az az őszinte testvéri közösség, amelyben a küldöttség tagjai ezt az utazást megtették.

A 12. PÜNKÖSDI VILÁGKONFERENCIA

A háromévenként megtartott világkonferencia – amely a 12. volt a püнкösdí mozgalom történetében – 1979. október 2–7. között a kanadai Vancouverben került megren-

dezésre, minden eddiginél nagyobb méretekben és külsőségeiben is fel-emelően. A konferencia légköre, az elhangzó igei és egyéb szolgálatok hatása is nagyon sokáig emlékezetes marad *Deák József* elnök és *Tóth László* alelnök számára, akik a springfieldi püнкösdí gyülekezet első pásztora, *Philip Wannemacher* testvér meghívása alapján képvisel-ték közösségünket ezen a világnéretű összejövetelen. A konferencia alap gondolata: „A Szentlélek az utolsó napokban”. E gondolat jegyében hangzottak el a különféle szolgálatok is. Testvéreink konferenciai részvételük mellett több gyülekezetet is meglátogattak a távol élő magyar hittestvéreink legnagyobb örömeire.

A következő Püнкösdí Világkonferencia megrendezésére 1982-ben, Afrikában kerül sor.

SVÉDORSZÁGI LÁTOGATÁS

A jönköpíngi Filadelfia Gyülekezet első pásztora, *Bo Hörnberg* testvér meghívása alapján 1980. február 27-től március 18-ig hivatalos látogatást tett Svédországban *Tóth László* alelnök és *Makovei János* titkár. Ez idő alatt két konferencián vettek részt és tizenhárom gyülekezetben tettek látogatást.

Az egyik konferencia február 28-tól március 2-ig tartott és Európában minden országából hívtak résztvevőket svéd testvéreink. Külön említésre méltó, hogy ez az alkalom tekinthető az első olyan konferenci-

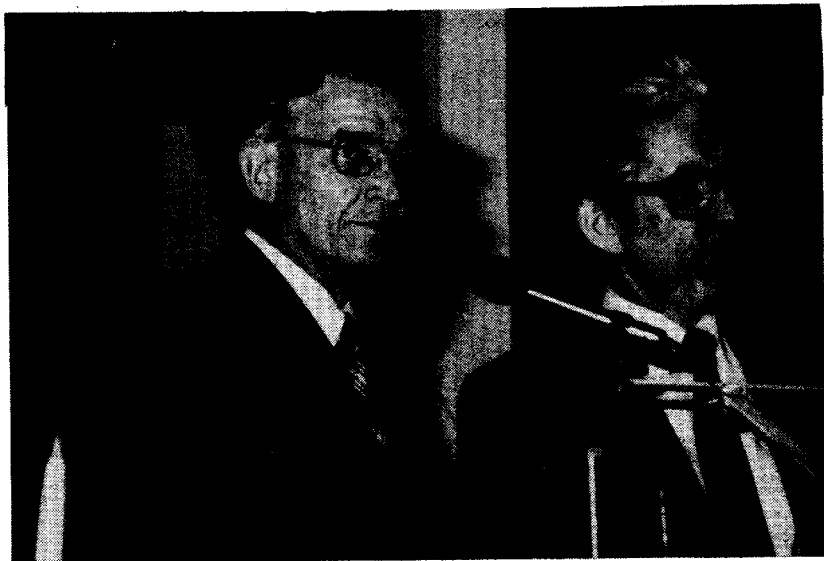

Svéd vendégek a Budapest, Dózsa György úti gyülekezetben: Alvar Henningsson és Svante Smedmann, tolmács Chernel Gyula

Syéd vendégek az újjáválasztott Központi Tanács beiktatásán: K. E. Heineborg és M. Tornell, tolmács Chernel Gyula

ának, amelyen a szocialista országok pünkösdi közösségeinek küldötteit nemcsak a „puszta jelenlét” erejéig látták szívesen, hanem valamennyi delegációból előadókat is kértek. E nemzetközi jellegű konferencia után március 4-től 8-ig tartott a svéd lelkipásztorok — immár 50 éve minden esztendőben megtartott — ún. „Jönköpingi Konferenciája”. Nagy élményt adott ez a néhány nap is. Több száz lelkipásztorral, evangélistával és gyülekezeti szolgálattal együtt hallgattuk a svédországi pünkösdi munkával kapcsolatos

beszámolókat, olyankor problémákat és gondokat is.

A konferencia események után látogatási programunk tizennégy napja alatt 13 gyülekezetet látogattunk meg, miközben személygépkocsival közel 3000 km-t utaztunk.

Testvéreink mindenütt nagy szeretettel fogadtak bennünket. Meggyőződésünk, hogy ez a megerősödött testvéri kapcsolat a magyar pünkösdi közösség javát is szolgálja missziói munkánk minden területén.

Makovei János

A közösség új vezetői: Deák József elnök, Tóth László alelnök, Makovei János titkár

ÚJ IMAHÁZ MISKOLCON

Hazánk legnagyobb vidéki városában, Miskolcon, 1973-ban városrendezés során lebontásra került a Kóris Kálmán u. 7. szám alatti pünkösdi imaház is a környező épülettel együtt.

Közösségünk a Kun Béla u. 39. szám alatt vásárolt másik ingatlant, s a gyülekezet ideiglenesen ebben az épületben tartotta összejöveteleit. Majd a szükséges engedélyek birtokában emeletráépítéssel szolgálati lakást, toldalékpítéssel pedig imaterem kialakítására került sor.

A gyülekezet tagsága – *Kovács Béla* lelkipásztor vezetésével – 1975-ben nagy lendülettel fogott a kivitelezési munkához.

A nagyobb szakmai ismereteket igénylő munkákon kívül szinte mindent „társadalmi munkában” végeztek el az önkéntesen jelentkezők. A helyi gyülekezet önkéntes munkásai mellett gyakran serénykedtek más gyülekezetből érkezett brigádok is ezen az építkezésen.

Kovács Béla testvért – aki a fizikai munkából is oroszlánrészt vállalt – olyan súlyos betegség döntötte le lábáról, hogy életben maradása is kétséges volt. Istené a hála, hogy hosszan tartó betegsége után most már újból szolgálatba állhat a tatabányai gyülekezetben.

1979-ben a miskolci testvérek meghívására *Tulipán Miklós* lelkipásztor került a gyülekezet élére, aki eredeti szakmáját tekintve kőműves volt. Ez új lendületet adott az építkezésnek.

Az építési terhek hordozásában – a miskolci gyülekezet mellett – részt vállaltak gyülekezeteink szerte az országban. Igen jelentős anyagi segítséget kapott a gyülekezet több svédországi pünkösdi gyülekezet-től is.

A szolgálati lakás már 1979 nyarán elkészült, otthont adva az új lelkipásztor kedves és népes családjának.

Az imaterem befejezési munkálataira – a Svédországból ajándékképpen érkezett szép és kényelmes székek elhelyezésére – 1980 januárjában és február elején került sor, majd ezt követően az ünnepélyes felavatásra 1980. március 23-án.

Az imaház avató ünnepségén közeli és távoli gyülekezetek képviseltették magukat oly szép számmal, hogy az új és nagy imaház ez alkalommal szűknek bizonyult.

A népes gyülekezetet az imaórán *id. Chernel Gyula* nyugalmazott miskolci lelkipásztor buzdította hálaadásra. Ezt követően *Tulipán Miklós* lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket, majd röviden beszámolt az építkezésről.

Közösségünk elnökségét *Tóth László* alelnök képviselte, aki köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és átadta az elnökség igei jókívánságait, majd bemutatta az ünnepi alkalomra érkezett svéd vendégeket: *Karl Erik Heineborgot*, a Stockholmi Filadelfia Gyülekezet első pásztorát, *Martin Tornell* lelkipásztort, a svéd pünkösdi misszió titkárát, *John Hallt*, az ún. „Farbor Eriks” mozgalom képviselőjét, *Norris*

Leffler, a Varnamoi Pünkösdi Gyülekezet első pásztorát, *Gunnar Ohlovsson*, az Uppsalai Pünkösdi Gyülekezet első pásztorát, feleségét és egy gyülekezeti diakonisszát, *Linda Hutchenst* énekes-evangélistát, mint a Linköpingi Pünkösdi Gyülekezet képviselőjét, *Sven O. Svensson* első pástort és *Elis Larsson* misszió pénztárost, az Örebrói Pünkösdi Gyülekezet képviselőit. A tolmács ez alkalommal is *iff. Chernel Gyula* testvér, az örebrói gyülekezet tagja volt.

Meghívott kedves vendége volt az ünnepi alkalomnak, s örömünkre megtisztelt bennünket jelenlétével *dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke.

A testvéregyházak lelkipásztorai, képviselői ugyancsak jelen voltak: *Balog Miklós* a baptista gyülekezet részéről, *Szuhánszky János* a metodista gyülekezet részéről, *László Sándor* a szabadkeresztény gyülekezet részéről, *Madarász Lajos* a keresztény testvérgyülekezet részéről. A nap folyamán további kedves vendégek érkeztek. A svéd gyülekezetek küldöttei köszöntéseket adtak át, úrvacsorai kelyheket, perseyeket és hétkarú gyertyatartót ajándékoztak a gyülekezetnek.

Az alkalmi igehirdetés szolgálta

tát *Karl Erik Heineborg* látta el, hangsúlyozva, hogy a lelkiház felépítésénél is mennyire fontos követelmény a „tervrajzhoz”, a Szentíráshoz való ragaszkodás. Ehhez a lelki „építkezéshez” kívánt nagyon sok erőt és áldást Istentől gyülekezete nevében is. Avató imát *Martin Tornell* mondott, átadva ezután rendeltetésének az impozáns termet.

Svéd vendégeink egy részének ezután el kellett utaznia, de az ünnepe nem ért véget. *Dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke szőtt ezután az ünneplő gyülekezethez.

Ezután a testvéregyházak vezetői, képviselői fejezték ki testvéri jókívánságaikat versben, prózában vagy bibliai idézettel.

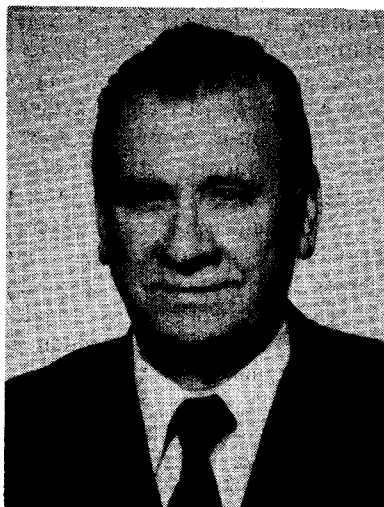
Linda Hutches énekszámait emelték az ünnepély színvonalát. A program gazdagításához hozzájárult a miskolci és az ózdi gyülekezet összevont énekkarának szolgálata, valamint néhány további énekszólo és költemény elhangzása. Az egész napos ünnepség felejthetetlen élménye marad a miskolci gyülekezetnek és a résztvevőknek. Ezúton is kívánjuk, hogy legyen nagyobb „a második ház dicsősége az elsőnél” (Ag 2:9).

Tóth László

JÓVÁTÉTEL

Rendszeresen jóval korábban jött egy testvér az imaórára. Mikor a másik testvér ennek oka felől érdeklődött, akkor így válaszolt: – Tudod, testvér, én éveken keresztül mindig elkéstem, az Úr ezt bűnné tette nekem, megbántam, bocsánatot kaptam és most így próbálok a lemaradást behozni.

DEÁK JÓZSEF

1910. február 8-án született baptista hívő szülők gyermekeként a Pest megyei Bócsa községben. Édesanyja buzgó imáját 1928 februárjában hallgatta meg Isten, amikor a kemény és konok szívű fiatalember a Budapest, Alsóhegy utcai baptista imaházban egyetlen prédikáció hatására megtért és újjászületése után tagja lett a gyülekezetnek.

1931-től a szókepusztai pünkösdi gyülekezetben találja meg további lelki otthonát, ahol 1932-ben felavatják az előljárói szolgálatra.

Az 1933. évi kispesti országos konferencián a pünkösdi közösség prédikátorává avatják azzal az igénnyel, hogy a fővárosban, *Siroki István* országos előljáró testvér mellett töltsen be az evangélista szolgálatát. Ezt követően országos evangé-

listaként végzi munkáját többek között Sarkadon, Hajdúhadházon, Hajdúsámsonban és más gyülekezetekben is.

1935-ben meghívja lelkipásztori szolgálatra a tápiósülyi pünkösdi gyülekezetet, ezt a hívást testvérünk elfogadta és még ebben az évben elfoglalja új szolgálati helyét, miután házasságot kötött *Lehotzki Margittal*. Ezt a házasságot Isten két fiúgyermekkel áldotta meg.

1938-tól igen nehéz idők következtek a gyülekezeti és a közösségi szolgálatban, mivel a közösséget belügyminiszteri rendelettel betiltották.

1945-től kezdődően Deák testvér a gyülekezeti lelkimunka mellett részt vett az országos közösségi munkában, különböző szolgálati területeken. Nem volt könnyű ez a szolgálat, hiszen a több részre szakadt pünkösdi mozgalomban sokan nem az egység keresésének szellemében munkálkodtak. Ennek ellenére 1962-ben megtörtént az egyesülés, melyet mind a mai napig Isten áldása kísér és ezekből az erőfeszítésekből testvérünk is becsülettel kivette a részét. További kilenc évben át mint az országos vezetőség tagja szolgálta a közösség javát.

1971-ben az Országos Választó Közgyűlés, miután *Fábián József* testvér megromlott egészségi állapotára való hivatkozással 1969-ben lemondott elnöki tiszteréről, Deák testvért választotta meg a közösség elnökévé.

Ez a bizalom azóta kétszer is megismétlődött 1975-ben, majd

a legutóbbi, az 1980. évi Országos Választó Közgyűlésen ismét Deák testvér lett a közösség elnöke. Testvérünk 70 évesen is vállalta az Úr akarata szerint ezt a szolgálati megbízatást. Isten áldása nyugodjék meg munkáján!

TÓTH LÁSZLÓ

1946. január 8-án született a Szolnok megyei Csépan. Édesapja – akkor – földműves, édesanyja *Durkó Zsuzsanna* háztartásbeli.

A kilencgyermekes hívő család második gyermekeként testvérünk általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte el, majd asztalos-szakmát tanult Békésen, néhai *Józsa Ferenc* asztalos kisiparosnál, aki a helyi baptista gyülekezet diakónusa volt.

A békési gyülekezetben született újjá és merítkezett be 1961-ben. *Fábián József* lelkipásztor testvér merítette őt be, miután a Körös partján is bizonyosságot tett Jézus Krisztusról, mint személyes Megváltójáról.

Testvérünket munkája Győrbe szólította, ahol munka mellett középiskolai tanulmányokat folytatott. Mivel a városban nem volt pünkösdi gyülekezet, egy évig a baptista gyülekezet aktív tagja volt és itt – alkalomszerűen ugyan, de már – igehirdetésre is kapott megbízást.

1964-ben szülei Pécelre költöztek, ekkor ő is hazakerült és itt folytatta gimnáziumi tanulmányait, s 1966-ban érettségizett.

Középiskolai tanulmányai után beiratkozott a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Gépészmérnöki Karának nappali tagozatára, ahol 1971-ben szerzett kitüntetéses oklevelet. Már 1967-től hallgatója volt a Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének is. Más négy pünkösdi hallgatóval együtt a Debreceni Református Teológiai Akadémián 1973-ban tett záróvizsgát, az itt végző lelkészek első csoportjával.

1970-ben – ötödéves egyetemista és negyedéves teológus volt ekkor – meghívta lelkipásztorának a pécsi pünkösdi gyülekezet.

1971-be, egyetemi tanulmányainak bejezése után kötött házasságot *Simonfalvi Ibolyával*, s Pécssett együtt indultak a gyülekezeti szolgálat útján. Házasságukat Isten három fiú- és egy leánygyermekkel áldotta meg.

Testvérünk 1974-ig mint gépész-mérnök dolgozott és munkája mellett látta el a lekipásztori szolgálatot. A pécsi gyülekezet és a szélesebb körű missziómunka igényelte a teljes idejű szolgálatot, így Tóth testvér 1974-től a közösség rendelkezésére áll és főállásban végzi munkáját.

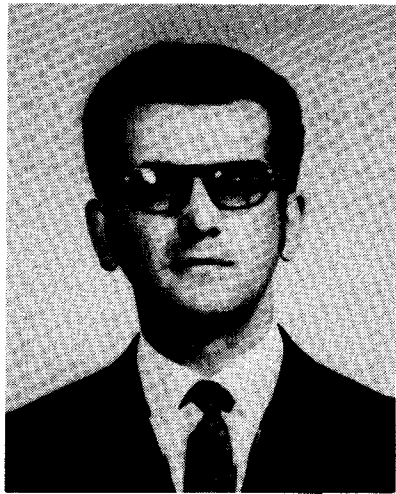
1975 októberében az Országos Választó Közgyűlés a közösség alelnökévé választotta.

1976-ban a péceli gyülekezet hívta meg lekipásztornak, s ez a hívás egybeesett az alelnöki teendők ellátásával felmerülő igénnyel is, mindenképpen Budapesthez közelebb kellett gyülekezeti szolgálatot vállalnia. Jelenleg is e gyülekezet lekipásztora.

Az 1980. február 23-i Országos Választó Közgyűlés újabb 4 éves időszakra ismét alelnökké választotta.

MAKOVEI JÁNOS

1939. április 6-án született a Békés megyei Kétegyházán, egyszerű, falusi család első gyermekeként. Édesapja fodrászmester, édesanyja (*Lupás Flóra*) háztartásbeli. Általános iskolai tanulmányait 1953-ban fejezte be, s ezzel egyidőben édesanyjával – aki a helyi pünkösdi gyülekezet tagja – rendszeres látogatója a gyülekezeti összejövetelnek. Ennek eredményeképpen már nagyon korán, 14 évesen az újjászületés élményével indul tovább a lelki élet útján. Beméritésére 1957-ben

került sor. Ezt a szolgálatot *Fabián József* lekipásztor végezte Köröstarcsán, a Körös folyóban.

Az 1957-ben – Békéscsabán a közgazdasági technikumban – befejezett középiskolai tanulmányok után és a helyi gyülekezetben végzett ifjúsági és egyéb alkalmi szolgálatok után, a lelki élet és szolgálat, valamint a felsőbb tanulmányok útja a fővárosban, Budapesten folytatódott.

Testvérünk 1960-tól a Budapest, Dózsa György úti gyülekezet presbitereként végezte a gyülekezeti munkát, a közgazdasági pályán folytatott mindennapi tevékenysége mellett.

1961-ben kötött házasságot *Simonfalvi Máriával*. E házasságot Isten három gyermekkel áldotta meg.

A lelki szolgálatban elég korán ismertté vált a közösség más gyüle-

kezeteiben is, de lelkipásztori szolgálatot csak 1974-ben vállalt, ellátva munkája mellett a tápiószentmártoni gyülekezet és körzete lelki-gondozását.

Az 1975. évi Országos Választó Közgyűlésen a közösség titkárává választották, miután a közösségi és a gyülekezeti munka egyre inkább igényelte a lelki munka szélesebb körű végzése mellett a hozzáértő gazdasági irányítást is.

A választás után testvérünk a főkönyvelői állását felcserélte a teljes idejű közösségi szolgálattal, ahol gazdasági téren is nagy feladatok vártak megoldásra.

1979. májusától – gyülekezeti érdekből – a közösség központi tanácsa Bakonycsernyére helyezte szolgálattételre.

Az 1980. február hóban megtartott Választó Közgyűlés ismét a közösség titkárává választotta.

A Metodista Egyház életéből

1979. november 12–15. között Budapesten tartotta szokásos évi munkaülését a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Teológiai Bizottsága. A Bizottság elnöke *Helmut Nausner* linzi metodista lelkész, körzeti felügyelő. Magyar részről *Hecker Frigyes* szuperintendens és *Wladár Antónia* szolnoki lelkész vett részt az üléseken. A bizottság részletesen foglalkozott a diakónusi szolgálatnak az egyházban kijelölt helyével, jelentőségével. Ezen kívül az úrvacsora értelmezéséhez készített tanulmányi anyagot.

*

1980. február 19–22. között tartottuk szokásos évi előljáró csendesnapjainkat Budapesten, központi épületünk tanácstermében. Ezeket a csendesnapokon egyházunk lelkészei és vezető előljárói vesznek részt,

hogyan közösségeink kérdéseit megvitassák, útmutatást keressenek.

Bevezetőben az egyház szuperintendense adott tájékoztatást az egyház jelenlegi helyzetéről. Ezt követően egy előadásban a gyülekezeti előljárók szolgálatáról, felelősségéről volt szó. Egy külön előadásban a hívő ember imaéletéről hallottunk, majd a lelki megkötözöttek között való szolgálatunkról. A csendesnapok egyik kiemelkedő eseménye volt, hogy *dr. Nagy Józseffel*, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnökével találkozhattak vezető testvéreink.

1980. március 9–13-ig tartotta a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Végrehajtó Bizottsága a soron következő ülészakát. A bizottság tagjaiként *Hecker Frigyes*

szuperintendens és *Wladár Antónia* szolnoki lelkész vettek részt a munkában. Az ülés színhelye ezúttal az ausztriai Steinbach volt, az osztrák Metodista Egyház frissen renovált üdülője. A következő napokon az Osztrák Metodista egyház évi konferenciáját tartotta, amelyre *Hecker Frigyes* szuperintendenst és feleségét meghívták. *Heckerné* a konferencián előadást tartott „A szabadság lehetőségei” címmel.

*

1980. június 3–8-ig tartott az NDK Metodista Egyházának Centrál és évi konferenciája, amelynek meghívott vendége volt *Hecker Frigyes* szuperintendens és felesége. A konferencia színhelye a Zwickau, planitzai nagy, 1200 férőhelyes templom volt, amely azonban az esti nyilvános istentiszteleteken kicsinek bizonyult. Különösen a szombat esti ifjúsági istentiszteleten töltötték meg zsúfolásig a templomot a fiatalok.

*

1980. június 6–12. között tartotta az Európai Ökumenikus Ifjúsági Tanács ifjúságvezető konferenciáját az NDK evangélikus egyház hirschluchi ifjúsági táborában. Ezen a konferencián *Lakatos Tibor* teológus képviselte a Magyar Metodista Egyházat és egyben a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházait is. A konferencia témája volt: „Jöjjön el a te országod!” Európa 17 országából közel 70 résztvevő jött el ezekre a napokra a hirschluchi táborba.

Wladár Antónia szolnoki lelkész volt vendége a délnémet évi konferencia 1980. évi ülészakájának, június 11–15-ig. Évtizedek óta első ízben léptek a magyar metodisták hivatalos szintű kapcsolatra a Nyugatnémet Metodista Egyházzal. *Wladár Antónia* előadást tartott egy női összejövetelen kb. 600 résztvevő előtt „Meghívás az öröme” címmel.

*

Dr. Alan Walker (Sidney), a Metodista Világtanács missziós programjának igazgatója Magyarországra látogatott 1980. június 19–23. között. Ittléte alatt az egyház lelkészei és gyülekezeti munkásai számára evangelizációs szemináriumot tartott, esténként pedig evangelizációs istentiszteleteken ígét hirdetett a Wesselényi utcai baptista gyülekezet imatermében. Ittléte alatt a Szabadegyházak Tanácsának elnöksége is fogadta dr. Walkert. Ausztráliai vendégünk széles körű tevékenységéről számolt itt be, hogy hogyan próbálják az evangéliumot szerte a világban eljuttatni az emberekhez. „Ha valaki megtérésekor azt hiszi, hogy most megnyílt számára az ég és nem ébred fel érdeklődése embertársai és társadalma problémái iránt, akkor túl keveset értett meg az evangéliumból. Mi az egész evangéliumot szeretnénk eljuttatni minden embernek az egész világon” – mondotta dr. Walker a Szabadegyház Tanácsa fogadásán.

Hecker Frigyes

Az Élő Isten Gyülekezetéről

A szombatot ünneplő, pünkösdi irányzatú közösség hazánkban fél évszázados múltat tekint vissza. Központja Budapest VIII., Somogyi B. út 31. szám alatt van. A közel félezer tag Budapesten, valamint Bicskén, Fehérvárcsurgón, Jakabszálláson, Ösküben, Taksonyban, Tatabányán, Törtelen, Úriban és Várpalotán éli hitéletét. Bicskén és Tatabányán saját imaháza van a közösségnek. Budapesten központi ének- és zenekar szolgál. Az énekkart *Hegedüs Irén* és *Adamik László*, a zenekart pedig *Körmöci Károlyné* és *Adamik Lászlóné* vezeti. A közösség élén héttagú vezetőség áll. Tagjai: *Csizmadia Dániel*, *Bacsó József*, *Mészáros Mihály*, *Suhajda Ferenc*, *Majzik Illés*, *Korn József* és *Csölög István*.

*

A Budapest, Somogyi Béla úti központi gyülekezetben 1980. február 9-én, istentiszteletünkön meghívott vendégként részt vett *dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsának ügyvezető elnöke. A kedves vendéget *Mészáros Mihály* fogadta,

majd a vezetőség részéről *Adamik László*, a gyülekezet részéről pedig *Körmöci Richárd* köszöntötte. A gyülekezet szólistáinak, valamint ének- és zenekarának szolgálatai után *Csizmadia Dániel*, a közösség vezetője ismertette dr. Nagy József testvér pályafutását, majd felkérte őt az igehirdetés szolgálatára. Az ügyvezető elnök köszöntötte a gyülekezetet, szólt arról a jó kapcsolatról, amely a gyülekezet vezetői és a Szabadegyházak Tanácsa között áll fenn, és nyomatékosan emlékeztetett arra a szolgálatra, amely népünk ügyében és a béke érdekében reánk, hívő emberekre hárul. Igehirdetését a Zsid. 11:1-6 versei alapján tartotta meg a hitről. Gazdag igei tanítást adott a hit fogalmáról, lényegéről, tartalmáról, ismertetőjeleiről, eredményeiről és akadályairól is. Világossá tette, hogy a hitet nem elméleti téren, hanem a gyakorlatban, a mindennapi élet cselekvéseiben kell bizonyítanunk.

Az áldásos igeszolgálat emlékezetes marad a gyülekezet életében. Az istentisztelet *Bacsó József* imájával fejeződött be.

Csizmadia Dániel

E. Enke és felesége a budapesti őskeresztyén gyülekezetben

Emanuel Enke, a Német Szövetségi Köztársaság Őskeresztyén Felekezetének vezetője látogatást tett a Szabadegyházak Tanácsánál Sárkány Mihály testvérrel

Az Óskeresztyén Felekezet hírei

A budapesti gyülekezet megemlékezett pásztorának, *Sárkány Mihály* testvérnek, felekezetünk elnökének születésnapjáról. Sárkány Mihály elnök 1979. december 29-én töltötte be 75. évét. 36. éve lelkipásztor a gyülekezetnek. A prédikatori kar nevében *Gulyás István*, a pilisi gyülekezet prédikátora mondott köszöntést. Az NSZK-ból *Emanuel Enke* felekezeti elnök, Svájcból *Ernst Gerber* ügyvezető titkár, Dániából *Jens Erik Frieberg* testvér küldött köszöntést.

*

1979. október végén tartottuk meg a bemerítési ünnepélyt a budapesti gyülekezetünkben. Mintegy négyszázötvenen ünnepeltünk és örültünk együtt azzal a huszonhárom fehér ruhás testvérünkkel, akik átadták szívüket az Úrnak, és hitük megvallása után bemerítkeztek. A bemerítést megelőző tanítást és a bemerítést *Sárkány Mihály* lelkipásztor végezte.

*

Svájci vendégek, *Ernst Gerber* és felesége, valamint *Gaffiot Micheline* (*Sárkány Emese*) *Sárkány Mihály* elnök vezetésével meglátogatták a miskolci gyülekezetet. Részt vettek

és szolgáltak egy bemerítési istentiszteleten. A bemerítkezők között cigány testvérek is voltak. Észak-Magyarországon két cigány gyülekezete is van az óskeresztyén közösségnek. Ezek a cigány testvérek szorgalmas, tiszta és megváltozott életükkel igazolják hitüket.

*

Az óskeresztyén lelkimunka eredményeként Kanadában, Torontóban is megalakult egy magyar gyülekezet. Testvéreink kitartóan munkálkodnak és újabban bemerítettek tíz testvért.

Telefonszolgálaton keresztül kapcsolatba jutnak idős, beteg, egyedül élő magyar testvérekkel, majd otthonukban vagy a kórházban meglátogatják őket. *Urbán Károly* lelkipásztor és felesége létesítettek egy idős személyeket gondozó szeretetotthont, ahol a szeretet légkörében magyarul társaloghatnak a gondozottak.

*

Sárkány Mihály elnök és felesége 1979-ben Svájcban, Gutenben egyhetes teológiai értekezleten vettek részt. Ezután több nagyobb gyülekezetben tettek látogatást és szolgáltak Isten igéjével.

Sárkány Mihály

Nagy János testvér, egyházunk számviteli adminisztrátora és népes családja

Papp Sándor testvér, a Budapest, Váci úti gyülekezet presbitere köszönti Nagy János lelkipásztort 60. születésnapján 1980. július 13-án

HIMNUSZ KRISZTUSRÓL

Az alaphang: Krisztus lelkülete

Filippi 2:1–5

A Filippibeliekhez írt levélben található Krisztus-himnusz Isten világosságába viszi az embert (2:1–11). Jézus Krisztusban a látható Istent mutatja meg.

KRISZTUS ÚJ ÉLET SZERINT VEZET MINKET. Példaadó életével előttünk jár és a menny felé mutat, Isten tiszta és szent világára. Jó pásztorként vezeti azokat, akik hallgatnak szavára, a szeretet lelkével jár népe között. A mennyből jött, de nem magasból nézi az elveszetteket, szelíden hajol a mélybe jutott emberhez.

Isten egyszülött Fia, akit szeretetből küldött el az Atya, hogy segítsen a tehetetlen emberen. Nyitott szemmel járt az emberek között, minden helyzetben kész volt segíteni az embereknek. Mégsem úgy, ahogyan a korabeli emberek elvárták. Gondolkodása, életvitele túlmutatott az emberi törvények értékrendjén. Az evangéliumokban tükröződő lelkület mennyei eredetű. Ezért csodái, tettei túlvelnek minden emberi logikán, mert Ő mindenben az Atya tetszését kereste.

AZ IRGALMAS KRISZTUS – AZ EVANGÉLIUMBAN. Szánakozik az ember elveszett állapotán. Ahol az ember általában tehetetlenül állt vagy áll, Ő felemel, gyógyít, vigasztal. Krisztus szolgálatát a segítség, a problémák megoldása motiválja. Ő nemcsak a bűnöst, a bűn mélységét látja, hanem magát a bűn okát, és isteni erejével elnémítja a romboló sátáni erőket. Igazolta az ézsaiási próféciát: Ő azért küldetett, hogy a vakok lássanak, a betegek gyógyuljanak, a foglyok szabaduljanak és a szegényeknek hirdettessék az örömhír.

KRISZTUS SZERETETE – CSODÁIBAN. Az embereket természetük szerint vonzza a csoda, szeretik az élményeket. Az evangéliumban mégsem csak a csodákért, és nemcsak a gyógyulásért mentek az emberek Jézushoz, az Ő tiszta személyisége vonzotta az embereket. Eredetisége, indulatmentes magatartása lenyűgözte, csodálattal töltötte el hallgatóit. Amikor tanítványai tüzet kértek volna egy falura az elutasító magatartás miatt, megrögtta őket. Amikor a jeruzsálemi templomot megtisztította a kalmárkodó tisztátalanságtól, korbácsot vett kezébe; Lázár sírjánál könnyezett; tanítványaival

együtt örült. Tetteit, szavait a szeretet formálta, Ő mindent az Atya nézőpontjából látott, figyelt és tett.

Az Ő szeretete együttérzés és ugyanakkor fölemelő erő. Ő úgy szeret, hogy megfedd, úgy alázatos, hogy rámutat tévedéseinkre, és kezébe a korbacsal is szelíd marad.

A kereszt útján is békesség áradt belőle. Gyilkos szándékú emberek veték körül, ő mégis királyi méltósággal viselte a gúnyt, az ütések, a hamis tanúk vádjait. Nemcsak beszélt a szelídlelkűségről, hanem megmutatta legnehezebb óráiban, a haláltusában. Tudatosan vállalta a keresztet, a rabszolgahalálnevet, – az emberekért. Amikor a kereszten sebeiből folyt a vér, sokan csak a halálát várták, pedig ismerniük kellett volna az írást, „vérontás nélkül nincs bűnbocsánat”!

Jézus Krisztus nem azért jött és nem azért halt meg, hogy csodálják Őt az emberek, és történelmi korokon át az emberiség, hanem azért, hogy életével példát mutasson, halálával pedig megszabadítsa az embereket a bűn erejétől. Krisztus halála Isten győzelme volt.

A kereszten, iszonyú kínjai között azokért imádkozott, akik keresztre feszítették. „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” – mi sem tudjuk, mit cselekszünk. Lelkét, szelídségét, alázatát itt hagyta nekünk örökségül, szétosztva a megváltottak között, hogy a Szentlélek által mi is hasonlók lehessünk Őhozzá, krisztusiak legyünk.

HOGYAN ÉLHETÜNK KRISZTUSHOZ MÉLTÓ ÉLETET? A hívő ember legnagyobb harcát a külső és belső ember egymással ellenkező érzése, gondolata jelenti. „Járjatok méltóan az Úrhoz!” – int bennünket az apostol, de tetteinkben és gondolatainkban nem tudjuk Őt követni, mégis az Ő tetteinek ismerete is óv bennünket a bűnös gondolkodástól, és Isten felé visz.

Nem az akarat, hanem a Szentlélek ereje segít győzelemre bennünket. A gyülekezetben, ahol Isten kijelenti magát, a hitben erős testvérek segítségével által életek újulnak meg imameghallgatásra. Még sincs életünkben győzelmek sorozata, lelki süllyedés nélkül nem tudnánk azt elhordozni, elbízni magunkat.

ISTEN ALÁZATOS ÉLETRE TANÍT, az alázat útja pedig mindig Krisztushoz vezet. Az Ő közelében áldott megtapasztalásokat élhetünk át, csak az Ő közelében élhetjük azt az életformát, amelyre igéje tanít. A bűn úgy él bennünk, mint ellenkező erő, ellenünk dolgozik, testünket és vérünket használja eszközül, kísért, bűnbe visz, kétségbe ejt. Torzít és lelki halálunkat sieteti. De Krisztus az életet kínálja, tehát a közelében kell maradnunk! Aki előtt egy példa áll: a krisztusi lelkület elnyerése, az szereti testvéreit. Csak így élhetünk az Úrhoz méltóan. Krisztus az ellenségeit is szerette. Nekünk már azt a testvért is nehéz szeretnünk, akinek ismerjük néhány rossz szokását, kellemetlen természetét és lelki ingatagságát. Pedig bennünket is szeret Isten, bűnös mivoltunkban, és nem sajnálta értünk áldozni egyszülött Fiát.

Nem úgy van-e, hogy erényeinket felnagyítva hordozzuk magunk előtt gyarlóságainkat, bűneinket a hátunkon, hogy ne legyen szem előtt? Azt viszont a testvérünk látja jobban! Vigyáznunk kell, meg ne csaljuk magunkat. János apostol szerint: aki nem szereti embertársát, akit lát, hogyan szeretné az Istent, akit nem lát.

KRISZTUSI LELKÜLETTEL KÖNNYŰ A MEGBOCSÁTÁS. Honnan kapjuk a megbocsátás erejét? Magunktól ilyen nem telik! Egyedül Jézus adhatja azt az erőt, amellyel készen lehetek megbocsátani. Az élő lelkiismeret a legjobb önkontroll. Egy pillanatig sem engedhetem meg magamnak a haragot, az irigykedést, mert megfertőzi lelki életemet. Már az első percben tiltakoznom kell ellene, nehogy elveszítsem az Úrtól kapott drága kincsemet. Mire biztat az Úr: „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!”

A KRISZTUSI LELKÜLET A HITÉLET ALAPHANGJA. Az Ő szelídségével és alázatával kell küzdenünk a kísértés ellen, de a győzelemért érdemes mindent földadni. A krisztusi lelkülettel végigharcolt életforma roppant erőt kívánó, egyre megújuló küzdelem, de az erőt Ő maga, Krisztus adja. Hogyha Ővé az első szó életünkben, ha Neki engedjük át a döntést problémáinkban, akkor nem az Ő segítségét kérjük a mi akaratunkhoz, hanem azt kérdezzük, hogy Ő mit akar életünkben. Ha pedig engedjük, hogy megmutassa akaratát, engedjük magunkat vezetni, akkor kicsendül életünkéből az Ő lelkületének alaphangja, zavaró mellékszöveg nélkül.

Szűcs József

Isteni létformában

„ . . . mert ő Isten formájában lévén, nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel” (Fil 2:6)

A mindnyájunk számára oly csodálatos „Krisztus-himnusz” első nagy titkát találjuk a versben, mindjárt a nagyszerű bevezetés után, amely a krisztusi lelkület elfogadását ajánlja minden hívőnek. Igaz, hogy ez a magasrendű célkitűzés rögtön az elején elérhetetlennek látszik, de a himnusz végéhez érve, megértjük, hogy nem a magunk erejéből közelíthetjük meg a magas célt, hanem szabadító Megváltó Urunk által. Ő maga mondta: „Megismeritek az igazságot és az igazság megszabadít titeket . . . Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (Jn 8:32, 36) Ezt azért mondhatta és tehette is, mert Istennel egyenlő volt. Közelítsük meg alázattal e nagy titkot!

„ . . . mert Ő Isten formájában lévén . . . ”

E csodás kinyilatkoztatás elsősorban azt a titkot fedi fel, amelyet az emberré lett Jézus így fejezett ki: „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 10:30). Földi létformájában, kortársai előtt is világossá vált Jézus szándéka, hogy őt, az Embernek Fiát Isten Fiának ismerjék meg.

Isteni hatalmát kifejező csodái mellett emlékezhetünk Jézus szavaira is. Csak néhányat ezek közül: „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz én bennem, annak örök élete van” (Jn 6:47). „ . . . mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:5b), és „ . . . senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (Jn 14:6b). Még határozottabb hatalmának kifejezése a következő igében: „Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is, akiket akar, megelevenít” (Jn 5:21).

Ez az isteni hatalom teljessé válik azokban, akik hisznek benne, és követik őt. Jézus Krisztus ezt ígéri nekik: „És én örök életet adok nekik és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből” (Jn 10:28).

Az Úr Jézus ellenségei sejtették, de nem akarták megérteni ezt a titkot. Így szóltak: „az Istent is saját atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel” (Jn 5:18b).

Amikor gyűlöletükben meg akarták kövezni, ezzel akarták igazolni: „ . . . te ember létedre Istenné teszed magadat” (Jn 10:33b). De Jézus válasza nem tiltakozás volt erre, hanem határozott felszólítás: „ . . . higgyetek a cselekedetnek, hogy az Atya én bennem van és én őbenne vagyok” (Jn 10:38b). Más válasza is volt Jézusnak az elutasítók felé, amelyben önmagáról, mint az örök élet ajándékozójáról szólt: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam; És nem akartok hozzám jönni, hogy életek legyen!” (Jn 5:39–40)

Boldog, aki megérti, hogy Jézus az Isten Fia, és azt is megérti, hogy miért jött e világra. Ő maga mondta: „én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek” (Jn 10:10b). Ezért a mi számunkra is valóban életkérdés, amit Jézus a meggyógyított vaktól kérdezett: „Hiszel-e te az Isten Fiában?” (Jn 9:35b).

„ . . . hogy egyenlő Istennel . . . ”

A Krisztus-himnusz e mondata még mélyebbre visz minket a nagy csoda titkaiban. Nemcsak a földi létformájában mutatkozott meg Jézus Krisztus teljes isteni hatalma, nem földre születésekor kezdődött egzisztenciája – mint valamennyi más embernek –, hanem öröktől fogva isteni létformában volt. Hogy milyen lehetett ez az állapot, arra maga Jézus utalt, amikor